

STANDAARD VOOR DE ROSELLA SOORTEN

**VERSIE K.B.O.F. 2013
MET HOOFDSTUK
ERFELIJKHEID EN VEDERSTRUCTUUR**

VOORWOORD

De standaard is opgesteld met als basis de standaard van onze Nederlandse collega's. Deze standaard was al vrij goed uitgebreid, maar door de snelle evolutie bij de mutaties vonden wij het raadzaam om deze al aan te passen.

Het is de bedoeling dat, na het nalezen en eventueel aanpassen van deze geschreven tekst, deze gebruikt gaat worden door onze keurmeesters. Van daar dat we alle keurders werkgroepen deze tekst hebben gegeven om te bespreken.

Het is ook de bedoeling dat deze standaard levend blijft. Dus als er nieuwe ontwikkelingen zijn, zouden we die graag bespreken en deze bij bijvoegen.

Ik wil al de mensen, keurders en kwekers, die aan deze standaard hebben mee gewerkt, hartelijk danken voor hun bijdrage.

INHOUD

VOORWOORD	2
ALGEMENE OPMERKINGEN	4
Geelbuikrosella	11
Strogele rosella	16
Adelaiderosella	21
Pennantrosella	26
Prachtrosella	43
Blauwwangrosella	53
Bleekkoprosella	57
Brownsrosella	62
Stanleyrosella	66

Algemene opmerkingen bij het genus *Platycercus*.

Het gehele geslacht *Platycercus*, de Rosella's, kenmerkt zich door wangvlekken, schubtekening op de vleugels, diepzwarte schoudervlekken en een afgeronde staartvorm. Met de Rosella's wordt veelvuldig gekweekt en is het begrijpelijk dat er afwijkingen in kleurdiepte, tekening en grootte zullen optreden. De keuring van deze groep is dan ook méér dan louter een conditiekeuring. Bij deze soorten zullen de grotere kwaliteitsverschillen méér optreden dan bij de soorten die hoofdzakelijk op conditie worden gekeurd en nog dichter bij de wildkleur staan. We moeten het wildkleurmodel steeds voor ogen houden, en ons niet laten leiden door de mutaties en combinaties. Hierdoor zien we soms wildkleuren die kleiner zijn, slechter van kleur en tekening. De keuring van deze groep zou dan ook meer dan alleen een conditiekeuring moeten zijn.

- 1) Geelbuikrosella - *Platycercus caledonicus*
- 2) Strogele rosella - *Platycercus flaveolus*
- 3) Adelaiderosella - *Platycercus adalaidae adalaidae*
- 4) Pennantrosella - *Platycercus elegans elegans* waarvan in de standaard de gedomesticeerde selectievorm wordt beschreven.
- 5) Rosella - *Platycercus eximius* waarvan in de standaard de ondersoorten rosella en prachtrosella worden beschreven.
- 6) Blauwwangrosella - *Platycercus adscitus adscitus*
- 7) Bleekkoprosella - *Platycercus adscitus palliceps*
- 8) Brownrosella - *Platycercus venustus*
- 9) Stanleyrosella - *Platycercus icterotis icterotis*

Erfelijkheid en vederstructuur:

Bij de rosella's zijn de volgende kleurstoffen aanwezig:

- a. Eumelanine
- b. Psittacine (van geel tot rood)

De veren zijn van het structurele type. De structuur van de veer zorgt ervoor dat het blauwe licht weerkaatst wordt. Men spreekt dan van "structureel blauw".

Primaire mutaties:

Bij de rosella's hebben zich al een groot aantal mutaties voorgedaan.

Hierbij een overzicht van de meest voorkomende primaire mutaties:

Mutatie	Manier van vererven	Genetische formule
<i>Eumelanine mutaties</i>		
SL ino	Geslachtsgebonden recessief	<i>ino</i>
AR Ino (NSL ino)	Autosomaal recessief	<i>a</i>
Fallow <ul style="list-style-type: none"> ▪ Bronze fallow (allele van AR ino)	Autosomaal recessief	<i>a^{bz}</i>

<ul style="list-style-type: none"> ▪ Pale fallow ▪ Dun fallow 		<i>pf</i> <i>df</i>
Cinnamon	Geslachtsgebonden recessief	<i>cin</i>
Pastel	Autosomaal recessief	<i>a^{pa}</i>
Dilute	Autosomaal recessief	<i>dil</i>
Dominant bont	Dominant	<i>Pi</i>
Saddleback	Autosomaal recessief	<i>sa</i>
<i>Psittacine mutaties</i>		
Blauw	Autosomaal recessief	<i>bl</i>
Aqua	Autosomaal recessief	<i>bl^{aq}</i>
Turquoise	Autosomaal recessief	<i>bl^{tq}</i>
<i>Mutaties van de vederstructuur</i>		
Dark factor - donkerfactor	Autosomaal incomplete dominant	<i>D</i>
Violet	Autosomaal incomplete dominant	<i>V</i>
<i>Mutatie die zorgt voor een herschikking van de kleuropigmenten</i>		
Opaline	Geslachtsgebonden recessief	<i>op</i>

SL ino

Bij rosella's bestaan er twee vormen van ino. De ene is de geslachtsgebonden ino of SL (sex linked) ino en de andere de autosomaal recessief (AR) verervende ino mutatie.

Bij beide ino vormen ontbreekt de eumelanine maar de oorzaak daarvan is verschillend.

Bij de SL ino speelt tyrosinase positief (TYR-pos) een rol (het enzym tyrosinase zet het proces in gang dat de eumelaninekorrels hun zwarte kleur moet geven). De tyrosinase activiteit is niet aangetast. Integendeel, er is zelfs een hogere tyrosinase activiteit vastgesteld dan bij de wildvorm. Maar de gevormde melanosomale matrixen zijn te klein en te misvormd zodat de tyrosinase activiteit geen effect heeft. De donkere kleurstof (eumelanine) is met het blote oog niet zichtbaar, maar onder een elektronenmicroscop is dit wel zichtbaar. De pigmentcellen zijn wel gekleurd maar hebben geen invloed meer.

De aanwezige, heel minieme, onderontwikkelde, maar zwartgekleurde eumelaninekorrels zorgen voor een waas die in de groene veervelden nog heel lichtgroen (bij SL ino groen grijsparkiet bijvoorbeeld), in de blauwe veervelden nog heel lichtblauw (bij SL ino groen *A. roseicollis*) en in de zwarte veervelden nog heel lichtgrijs aanwezig is.

De eumelanine is verwijderd zowel in de veren, poten, ogen als nagels.

Bij deze mutatie zijn de poten en nagels altijd volledig opgebleekt.

De gele of rode veervelden die enkel psittacine bevatten worden niet aangetast.

Vererving: Geslachtsgebonden recessief.

AR ino (NSL ino)

Bij AR ino speelt tyrosinase negatief (TYR-neg) een rol. Hierbij komt bij de aanmaak van eumelanine de pigmentsynthese nauwelijks of niet op gang. Het proces om korrels te kleuren werkt niet en daardoor worden kleurloze matrixen afgezet. We krijgen kleurloze eumelaninekorrels. Er zijn samengevat wel normaal gevormde pigmentcellen aanwezig maar deze zijn niet gekleurd.

Deze ino mutatie zorgt ervoor dat de groene veren geel kleuren en de blauwe veren wit.

AR ino is een vorm van albinisme waarbij ook de aanmaak van eumelanine in de ogen en nagels is verhinderd. De ogen zijn rood en de nagels hoornkleurig. De veervelden die geel of rood van kleur zijn en enkel uit psittacine bestaan worden niet aangetast.

Vererving: Autosomaal recessief.

Fallow

Bij Psittaciformes zijn er verschillende fallow vormen.

Kenmerkend voor de diverse vormen is dat de vogels een bepaalde eumelanine reductie in de veren hebben, ze een oogkleur hebben die varieert van helderrood tot wijnrood en autosomaal recessief vererven.

De bestaande fallow vormen worden onderverdeeld als volgt:

Bronze fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar bruin. De oogkleur is wijnrood;

Pale fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar lichtbruin. De oogkleur is helderrood;

Dun fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar grijsbruin. De oogkleur is helderrood zonder duidelijke iris;

Ashen of smokey fallow: het zwart eumelanine wordt gereduceerd naar grijsbruin. Wordt enkel vermeld bij de valkparkieten.

Bronze fallow is een allele van AR ino. Als bronze fallow vogels gepaard worden met AR ino vogels dan komen hieruit geen wildkleur vogels die split zijn voor bronze fallow en AR ino, maar vogels die allemaal een tussenkleur hebben.

In afwachting van bijkomende testresultaten wordt (voorlopig) fallow gebruikt zonder verdere specificering.

Vererving: Autosomaal recessief.

Pastel

Pastel is een mutatie waarbij het eumelanine voor +/- 50% vermindert.

Tast soms ook de kleur van de poten en nagels aan (opgebleekt). De kleur van de ogen blijft ongewijzigd in vergelijking met de wildvorm. De veervelden die geel of rood van kleur zijn en enkel uit psittacine bestaan worden niet aangetast.

Pastel is een allele van het *albino*-locus. Combinaties met AR ino geven een tussenvorm (Pastellno).

Vererving: Autosomaal recessief.

De vraag is of het wel om een pastel gaat? Het kan ook een grijsvleugel zijn. Zoals bij dilute kan het een dilute mutatie zijn (dilute, blank vleugel, grijsvleugel zijn recessieve allelen van het *dilute*-locus).

Dilute

Dilute is een mutatie waarbij het eumelanine voor tachtig à negentig procent verdwijnt.

De groene veervelden worden geel van kleur met een lichtgroene waas en de blauwe veervelden wit van kleur met een lichtblauwe waas.

Vererving: Autosomaal recessief.

Als men stelt dat deze mutatie bij de rosella's zeer waarschijnlijk een selectie is uit pastel dan kan het niet gaan om een mutatie maar om een selectievorm die er uitziet als dilute. In dat geval wordt dilute tussen * * tekens geplaatst.

Cinnamon

Cinnamon is een mutatie waarbij, in tegenstelling tot de wildvorm, geen zwarte maar bruine eumelanine gevormd wordt.

Vererving: Geslachtsgebonden recessief.

Dominant bont

Deze bont vorm is opvallend vlekkerig. De vlekken variëren van enkele bonte veertjes tot een volledige eumelanine reductie.

Het mooist zijn vogels met een symmetrisch verspreid bontpatroon, in een verhouding van 40:60.

Er is geen duidelijk zichtbaar verschil tussen enkel- en dubbelfactorig bonte vogels.

Vererving: Autosomaal dominant.

Saddleback

Deze mutatie komt voor bij de grasparkieten.

Bij deze vogels is er geen eumelanine in de nek en de mantel. De vleugeltekening is normaal. In de groenreeks wordt deze geelrug of geelmantel en in de blauwreeks witrug of witmantel genoemd.

Vererving: Autosomaal recessief.

Er zijn kwekers van prachtrosella 's die de reductie van de zwarte kern in de nek en de mantel hebben doorgezet en vogels hebben bekomen met een volledig geel rugdek. Deze wordt ook wel clearback genoemd. Op termijn zal blijken of deze selectievorm erfelijk is.

Blauw

Deze mutatie veroorzaakt een volledige reductie van het psittacine (complete psittacine reduction - CPR) uit de bevedering. Groene veren kleuren blauw en rode wit.

Vererving: Autosomaal recessief.

Aqua

Bij aqua vogels is het aanwezige psittacine voor ongeveer de helft verdwenen (partial psittacine reduction – PPR mutant) over het volledige verenkleed. Er is een gelijkmatige psittacine reductie.

Groene veren kleuren eerder zeegroen en rode flets oranje-roze.

De kleur van de ogen, poten of nagels wordt niet aangetast.

Aqua is een allele van het *blauw*-locus.

Vererving: Autosomaal recessief.

Turquoise

Bij turquoise vogels is, zoals bij de aqua vogels, het aanwezige psittacine gedeeltelijk verdwenen (partial psittacine reduction – PPR mutant). De psittacine reductie is, in tegenstelling tot de aqua mutatie, in het verenkleed variabel. Bij de roseicollis turquoise bijvoorbeeld hebben we een reductie van 90% van het aanwezige psittacine op het lichaam en ongeveer 60% reductie van het psittacine op het vleugeldek.

De kleur van de ogen, poten of nagels wordt niet aangetast.

Turquoise is een allele van het *blauw*-locus.

Vererving: Autosomaal recessief.

Dark factor – donkerfactor

De donkerfactor veroorzaakt een wijziging in de vederstructuur. De breedte van de sponszone van de baard van de veren verandert. Er ontstaat een ander ‘blauw’ licht in de sponszone van de veren. Ook het eumelanine in de kern van de baard van de veren kan meer invloed uitoefenen op het totaalbeeld van de veren. Er gaat iets donkerder gekleurd blauw licht door de cortex van de baard (bevat geel psittacine) van de veren, waardoor het uiterlijk niet groen maar donkergroen wordt. Wanneer de donkerfactor dubbel aanwezig is dan wordt de sponszone van de veren nog smaller wat het effect nog versterkt en het uiterlijk olijfgroen wordt.

De donkerfactor maakt echter de kleur van de poten of de nagels niet donkerder.

Vererving: Autosomaal incomplete dominant.

Violet

Door de violetmutatie ondergaat de sponszone van de veren een wijziging. Er worden geen blauwe lichtstralen ontwikkeld maar violette lichtstralen.

De groene veren kleuren violetachtig groen en de blauwe veren violet.

Er is een uiterlijk verschil tussen vogels met één violetfactor en vogels met twee violetfactoren.

De violetfactor is herkenbaar als één donkerfactor en met één of twee violetfactoren gecombineerd wordt.

Vererving: Autosomaal incomplete dominant.

Opaline

Opaline is een mutatie die zorgt voor een herschikking van de verschillende kleurpigmenten. Hierdoor ontstaan volledig nieuwe kleurvelden in de bevedering. Op bepaalde plaatsen verschijnt psittacine of eumelanine, waar in de wildvorm respectievelijk geen psittacine of eumelanine zit.

Mutatiecombinaties:

Over de mutatiecombinaties zijn internationaal de volgende afspraken gemaakt:

- De volgende combinaties in één vogel zijn niet aanvaard:
  - Combinaties van één of meer eumelanine mutaties;
  - Combinaties van één of meer psittacine mutaties;
  - Combinaties van mutaties van de vederstructuur die de herkenbaarheid in het gedrang brengen. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer violet gecombineerd wordt met twee donkerfactoren;

- Combinaties van allelen van hetzelfde gen. Bijvoorbeeld de combinatie van AR ino met pastel.
- De volgende combinaties zijn wel aanvaard:
  - Combinaties van eumelanine mutaties met psittacine mutaties, zoals de combinaties van AR ino, SL ino, pastel, cinnamon of dominant bont met blauw, aqua of turquoise;
  - Combinaties van mutaties van de vederstructuur met eumelanine- en of psittacine mutaties als deze de herkenbaarheid niet in het gedrang brengen. Om deze reden is de combinatie van misty met de donkerfactor niet gewenst.

De parkieten speciaal clubs kunnen niet aanvaarde mutatiecombinaties wel toelaten en dit in een afzonderlijke N klasse (dit is de klasse voor alle nieuwe of niet aanvaarde kleurmutaties), ofwel in afzonderlijke groepen en of secties bij bestaande klassen (A, B, stammen, ...).

Het is tevens belangrijk dat de deelnemer aan tentoonstellingen aangeeft welke mutatie(s) er in de vogel aanwezig zijn. De keurmeester kan dan nagaan of de kenmerken van de afzonderlijke mutaties terug te vinden zijn in de vogel.

Voorkomende mutaties bij rosella's (*Platycercus*).

Geslachtsgebonden recessieve mutaties

	Cinnamon	SL ino	Opaline
Geelbuikrosella	X	X	
Strogele rosella		X	
Adelaiderosella	X	X	
Pennantrosella	X	X	
Rosella	X	X	X
Blauwwangrosella			
Bleekkoprosella	X	X	X
Brownrosella			
Stanleyrosella	X	X	X

Geslachtsgebonden dominante mutaties

Bij de Rosella's komen tot op heden geen geslachtsgebonden en dominant verervende mutaties voor.

Geslachtsgebonden recessieve mutaties .

	Pastel	Melanicq	Aqua	Turquoise	Blauw	Fallow	Bronze fallow
Geelbuikrosella	X*						
Strogele rosella							
Adelaide rosella							
Pennant rosella	X		X**	X**	X**	X	
Rosella	X	X			X		
Blauwwangrosella							
Bleekkoprosella	X				X		
Brownrosella							
Stanleyrosella	X			X**	X**		X

* Hoewel het bestaan van de mutatie (nagenoeg) vaststaat, is deze nog niet opgenomen in de standaard, omdat de kweek ervan bij de Nederlandse kwekers nog in een experimenteel stadium verkeert.

** Blauw, turquoise en aqua: Turquoise en aqua zijn recessieve allelen van het *blauw*-locus.

Autosomaal dominante mutaties

	Dominant bont		
Geelbuikrosella	X		
Strogele rosella	X		
Adelaiderosella			
Pennantrosella	X		
Prachtrosella	X		
Blauwwangrosella			
Bleekkoprosella	X		
Brownrosella			
Stanleyrosella			

Geelbuikrosella (*Platycercus caledonicus*)

Algemene Informatie

De Geelbuikrosella komt alleen voor op het eiland Tasmanië en op nog een aantal kleine eilandjes rond Tasmanië. Hij wordt ook wel groenrosella genoemd, omwille van zijn groene omzoming in het vleugel- en rugdek. In de natuur zit er wel enige variatie in kleur tussen de groenere vogels uit de regenwouden aan de westkust en de wat gelere vogels aan de drogere oostkust. De groenere vogels lijken ook wat lossier in de bevedering te zitten. Ze komen op geheel Tasmanië voor, in allerlei biotopen.

De geelbuikrosella is hoofdzakelijk een eter van allerlei graszaden. Daarnaast worden ook bessen, fruit, bloesems, nectar, insecten en hun larven gegeten. De pop legt vier tot zes witte eieren, broedtijd 20 dagen, na vijf weken komen de jongen uit het nest en na 10 weken zijn ze zelfstandig, maar blijven dan nog wel een week of vijf bij de ouders, om daarna niet meer terug te keren.

P. caledonicus - Geelbuikrosella.

Duits: Gelbbauchsittich.

Engels: Yellow-bellied Rosella, Green Rosella.

Frans: Perruche à ventre jaune.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Caledonicus: Van Caledonië.

Ondersoorten:

Er komen van de geelbuikrosella geen ondersoorten voor.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er twee mutaties ontstaan bij de geelbuikrosella. Dit zijn cinnamon en dominant bont. Deze mutaties zijn nog zeldzaam en worden dan ook nog niet volledig in de standaard uitgeschreven. Wel is er een herkeningsbeschrijving opgesteld.

Fysieke standaard:

Formaat:

De geelbuikrosella man en pop zijn 36 tot 37 cm lang gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte. De pop is smaller van model en heeft een iets smallere kop dan de man.

Model:

Een ideale geelbuikrosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond. De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur; bij de mannen breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel er rekening mee houden dat binnen dezelfde soort de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn verloopt naar de nek toe vloeiend.

Houding:

De houding van de geelbuikrosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding is het lichaam geheel vrij van de stok, maar heeft niet een echte showhouding. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen en de vleugelpennen rusten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Brede, korte en vrij zware kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed is glanzend en strak en wordt aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de geelbuikrosella zijn:

- Voorhoofdsband: De voorhoofdsband loopt vanaf de bovensnavel richting nek en van oog tot oog en is ongeveer acht mm breed.
- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen iets onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schouderplek: De schouderplek loopt van voren naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een diep blauwe kleur die naar achteren violet van kleur wordt en gevormd wordt door de buitenste dekveren.
- Omzoming van achterkop, nek, rug- en vleugeldek: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een smalle donkergroene omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle violetachtige buitenvlag.
- Onderstaart: Onderkant staart licht hemelsblauw, neigend naar violet, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen aan het uiteinde een witte top

tonen De overgang van de kleur van de pennen naar de witte top is gelijk, maar vormt wel een duidelijk kleurcontrast.

Kleur- en tekeningstandaard: beide geslachten

Kleur	Wildkleur.
Kleur:	
Bovenschedel ,oorstreek:	Diep goudgeel
Borst,buik, aarsstreek/broek en onderstaartdekveren	Eénkleurig en egaal diep goudgeel
Onderrug en stuit:	Donker bronsgroen
Bovenstaart dekveren	Donker bronsgroen
Snavel:	Licht grijs, ondersnavel grijs.
Poten:	Grijs
Nagels:	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:	
Voorhoofdsband:	Rood. Onder het oog loopt het rood door en is iets lichter van kleur
Keel en wangen	Violetblauw.
Oogring:	Smalle naakte ring
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met een smalle donker groene omzoming. Richting mantel wordt de zwarte veerkern steeds uitgebreider, dit geeft de mantel een zeer donker uiterlijk
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violet kleurige buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle groene zoom
Middelste staartpennen	Donkergroen met blauwgrijze waas
Overige staartpennen:	Violetblauw.
Onderstaart:	Hemelsblauw,neigend naar violet met witte top. Alle pennen zijn aan de basis zwart van kleur.

Keur aanwijzingen: beide geslachten.

Wildkleur	<p>Algemeen: De geelbuikrosella is de grootste rosella van het geslacht <i>Platycercus</i>. Is qua bouw ook de meest forse en komt daarbij wat plomp over. We eisen dan ook bij de geelbuikrosella een grote robuuste vogel. De man is wat forser dan de pop. De pop heeft ook een iets smallere en kleinere kop, die niet zo afgeplat is dan bij de man. De geelbuikrosella komt pas in het derde jaar volledig op kleur. Jonge geelbuikrosella 's zijn het eerste jaar bijna geheel dof groen, terwijl ook de tekening nog niet helemaal aanwezig is en nog niet scherp is afgelijnd.</p> <p>Kleur: De geelbuikrosella heeft een diep goudgele lichaamskleur, met op de buik soms een iets oranje waas. Deze oranje waas is niet gewenst, maar wordt vooralsnog met enige inschikkelijkheid beoordeeld. Vogels zonder oranje waas genieten steeds de voorkeur. Ook ziet men vaak nog een iets groene waas in de borst en buik. Ook dit is ongewenst, maar wordt vooralsnog met enige soepelheid beoordeeld. Uiteraard geniet de egaalste diep goudgeel gekleurde vogel de voorkeur. Wanneer de borst en buik niet optimaal van bevedering is, kijkt men in de bevedering en wordt de donkergrijs gepigmenteerde donsbevedering zichtbaar. Dit veroorzaakt een niet gewenst vlekkelig kleurbeeld. De goudgele kleur van de pop is minder diep doorgekleurd dan de man. Een geelbuik heeft de nijging om zijn veren toch wel wat losser te tonen in de onderbuik en broek dan zijn soortgenoten, zeker de kleine veren achter de poten. Maar we geven de voorkeur aan de strakke bevedering. Ook bij een zeer lichte rode aanslag kan aanwezig zijn, maar ook hier vragen wij een zo zuiver mogelijke vogel.</p> <p>Tekening: De mantel lijkt op afstand nagenoeg egaal zwart van kleur, maar er moet toch duidelijk een donkergroene omzoming aanwezig zijn, die een regelmatig verloop heeft. Bij de pop is de omzoming op het rugdek wat minder sprekend dan bij de man. Vaak vloeit de omzoming wat dicht, wat niet gewenst is. De rode voorhoofd-band van de pop is minder prominent aanwezig dan bij de man. Soms ziet men, vooral bij de poppen, een minimale gepigmenteerde zoom aan de borst en buikbevedering. Deze omzoming is niet gewenst. Met deze vogels zou in de kweekpraktijk richting een duidelijk omzoming geselecteerd kunnen worden, wat niet de bedoeling is. Vooralsnog gaat de standaard uit van een egaal diep goudgeel gekleurde borst en buik zonder tekening. De donkerste vogels hebben meestal ook de fijnste tekening, al zijn ze doorgaans wat forser dan de lichter getinte vorm..De geelgroene omzoming moet zichtbaar blijven.</p>
------------------	--

Herkenningbeschrijving van de mutaties.

Cinnamon	Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. In tegenstelling tot de wildvorm wordt geen zwarte maar bruine eumelanine gevormd. De geelbuikrosella blijft dan ook steken in een diepbruine kleur, die zeker niet vlekkerig mag overkomen. Ook het onderdons verandert in een bruine kleur, waardoor de diep goudgele grondkleur iets zachter zal overkomen. De violetblauw gekleurde keel vlek en wangen, vleugelbochten en onderstaart zijn iets lichter van kleur dan bij de wildkleur. De cinnamon mutatie komt voor zover bekend alleen voor in Australië.
Dominant bont	<p>Dominant bont bij de geelbuikrosella vererft autosomaal dominant. Deze mutatie kan zowel enkel- als dubbelfactorig aanwezig zijn.</p> <p>Ook in Europa wordt met deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte vleugelpennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties die de kleur van het pigment niet reduceren. Dominant bont pastel is daardoor bijvoorbeeld niet gewenst.</p> <p>Voor het bont patroon geldt de volgende algemene aanwijzing. Het gewenste bontpercentage ligt tussen 30 en 70%. Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkerig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkerig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdsband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur</p>

Strogele rosella (*Platycercus flaveolus*)

Algemene Informatie:

In de standaard is de strogele rosella opgenomen als *Platycercus flaveolus*. Door een aantal ornithologen wordt de strogele rosella wel gezien als een ondersoort van de Pennantrosella en wordt dan aangeduid met *Platycercus elegans flaveolus*.

Het verspreidingsgebied van de strogele rosella is het binnenland van Zuid-Australië, met de grens van het Noorden van Victoria en het zuidwesten van New South Wales, waar ze veelal in het gezelschap zijn van berg-, Barnard-, en roodrugparkieten die in dezelfde biotoop leven. Deze biotoop bestaat uit licht heuvelland met open grasvlaktes. De voeding bestaat uit rode riviereucalyptus, allerlei graszaden, bloesems, nectar, bladeren, noten, fruit, bessen, insecten en hun larven.

De kweek in de vrije natuur bevindt zich vaak in een hoge boom langs het water of in de omgeving hiervan, waar de pop vier tot zes witte eieren legt, die 20 dagen bebroed worden voor ze uitkomen. Na vijf weken vliegen ze uit, waarna ze nog enige tijd gevoerd worden door de ouders.

P. flaveolus - Strogele rosella.

Duits: Stroh Rosella.

Engels: Yellow Rosella.

Frans: Rosella à couleur de paille.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Flaveolus: Wordt goudgeel.

De ondersoorten:

Er komen van de strogele rosella geen ondersoorten voor.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er drie mutaties ontstaan bij de strogele rosella. Dit zijn SL ino en dominant bont. Deze mutaties zijn nog zeldzaam en worden dan ook nog niet volledig in de standaard uitgeschreven, wel is er een herkeningsbeschrijving opgesteld.

Fysieke standaard:

Formaat:

De strogele rosella is 33 tot 34 cm, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale strogele rosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de pop-

pen wat kleiner en ronder. Wel er rekening mee houden dat binnen dezelfde soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn loopt vloeiend door in de nek.

Houding:

De houding van de strogele rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn, maar heeft niet een echte showhouding. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de vleugel dekveren.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel moet een gezonde en levendige indruk geven zonder verminderingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed is glanzend en strak en wordt aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de strogele rosella zijn:

- Een voorhoofdsband: De voorhoofdsband loopt vanaf de bovensnavel richting nek en van oog tot oog en is ongeveer acht mm breed.
- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening één tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauw violette kleur die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van de handpennen.
- Omzoming van het rug- en vleugeldek: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een brede strogele omzoming.

- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderkant staart van de staart is hemelsblauw, waarvan de trapsgewijze korter wordende staartpennen licht omzoomd zijn met witte toppen.

Kleurstandaard:

Strogele rosella: beide geslachten

Kleurslag:	Wildkleur.
Kleur	
Bovenschedel ,oorstreek:	geel
Borst,buik, aarsstreek/broek en onderstaartdekveren	strogeel
Onderrug en stuit en bovenstaart dekveren	Strogeel, naar de stuit toe wat doffer van kleur.
Snavel:	Licht grijs, ondersnavel grijs.
Poten:	Grijs
Nagels:	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin
Tekening	
Voorhoofdsband:	Rood.
Keel en wangen	Violetblauw.
Oogring:	Smalle naakte ring, tussen oog en snavel donkere aanslag
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw..
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met een brede strogele omzoming.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een donkerblauwe buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.
Middelste staartpennen	Violet blauw, aan buitenzijde naar de toppen toe meer zwart/grijs.
Overige staartpennen:	Violet blauw. Onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen en zwart aan de basis.

Keuraanwijzingen: Strogele Rosella beide geslachten

Wildkleur	<p>Algemeen: Ook de strogele rosella is een forse robuuste vogel, maar duidelijk wat kleiner dan de geelbuikrosella. Daarnaast is de strogele rosella direct te herkennen aan zijn brede lichtgele omzoming op de mantel, die bij de geelbuikrosella donkergroen is en fijner van vorm. De poppen zijn, naast wat kleiner van formaat, ook smaller en kleiner van kopvorm en de koppen zijn ook minder afgeplat dan bij de man. De kleur en tekening zijn ook wat vager. Jonge vogels herkent men aan het groenige verenkleed en het ontbreken van de intens zwarte schouderplek, die bij jonge vogels nog grijsachtig toont.</p> <p>Kleur: De strogele rosella heeft een strogele lichaamskleur, met op de keel en bovenborst soms een iets oranje waas. Deze oranje waas is niet toegestaan, maar wordt vooralsnog met enige inschikkelijkheid beoordeeld. De vogels zonder oranje waas genieten te allen tijde de voorkeur. Wanneer de borst en buik niet optimaal van bevedering is, kijkt men “in” de bevedering en is de donkergrijs gepigmenteerde dons bevedering zichtbaar. Dit veroorzaakt een niet gewenst vlekkelig kleurbeeld.</p> <p>Tekening: Bij de mannen is de rode voorhoofdsband vaak wat breder dan bij de poppen. De omzoming van de strogele rosella is helder strogeel en duidelijk afgetekend en mag niet dichtvloeien, wat we bij vooral poppen regelmatig zien. Soms ziet men een oranje waas in de omzoming. Dit wordt aangemerkt als een fout van de tekening. Soms ziet men, vooral bij de poppen, een minimale gepigmenteerde zoom aan de bevedering van de borst en de buik. De strogele vertoont bijna altijd een weinig tekening op de borst. We geven de voorkeur aan de egaalste kleur bij deze soort.</p>
------------------	---

Herkeningsbeschrijving van de mutaties

Dilute	<p>De wijze van vererving van de dilute mutatie bij de strogele rosella is autosomaal en recessief. De gewenste kleur van de dilute strogele rosella wordt gekenmerkt door een melanine reductie van ongeveer 80%. Dit wil zeggen, dat alle zwarte veervelden zeer licht grijs worden. Alle violetblauw gekleurde veervelden erg veel lichter van kleur zijn dan de wildkleur en de diep strogele kleur iets helderder zal tonen. De dilute strogele rosella komt voor zover bekend alleen in Australië voor</p>
SL ino	<p>De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. Het gevolg is dat er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. De SL ino strogele rosella wordt dan ook een helder strogele vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten en een rode voorhoofdsband. Alle veervelden, die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino zeer licht grijs. De SL ino mutatie is ontstaan in België.</p>
Dominant bont	<p>Dominant bont vererft autosomaal dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn.</p> <p>Ook in Europa wordt met deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte vleugelpennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties die de kleur van het pigment niet reduceren. Dominant bont pastel is daarom niet gewenst.</p> <p>Voor het bontpatroon geldt de volgende algemene aanwijzing:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het gepigmenteerde aandeel van het bontpatroon is tussen 30% en de 70%; <p>Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkelig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkelig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdsband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.</p>

De Adelaiderosella (*Platycercus adelaidae adelaidae*)

Algemene Informatie:

Over het feit of de Adelaiderosella wel of niet een tussenvorm is van de Pennant- en strogele rosella, wordt al jaren discussie gevoerd. Feit is wanneer men een Pennantrosella aan een strogele rosella koppelt, de jongen die hieruit geboren worden, als Adelaiderosella door het leven kunnen gaan. In deze standaard wordt er voor gekozen om de Adelaiderosella als zelfstandige ondersoort te beschrijven.

Het verspreidingsgebied van de Adelaiderosella is, zoals de naam al aangeeft, in de omgeving van de stad Adelaide, met een oppervlakte zo groot als ongeveer Nederland. Ze komen in de vrije natuur in allerlei biotopen voor en zijn hierin niet kieskeurig. De kweek en voeding van de Adelaiderosella is gelijk aan die van de Pennant- en strogele rosella.

P.a.adelaidae - Adelaiderosella.

Duits: Adelaidesittich/Adelaide rosella.

Engels: Adelaide Rosella.

Frans: Rosella Adelaide.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Adelaidae: van de stad Adelaide.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voor zover bekend zijn er drie mutaties ontstaan bij de Adelaiderosella. Dit zijn cinnamon, SL ino en de in Australië ontstane autosomaal recessief vererrende ino mutatie (NSL ino). Deze mutaties zijn nog zeldzaam en worden dan ook nog niet volledig in de standaard uitgeschreven. Wel is er een herkeningsbeschrijving opgesteld.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Adelaiderosella is 34 tot 35 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Adelaiderosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en de nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en past wel bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen dezelfde soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitsel geeft over het geslacht.

Houding:

De houding van de Adelaide Rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een

goede houding is het lichaam geheel vrij van de stok te zijn, maar heeft niet een echte poseerhouding. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen en de vleugelpennen rusten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren staan, omklemmen op een natuurlijke wijze de stok stevig. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Tekening patroon:

De tekening onderdelen van de *Adalaiderosella* zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening één tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De zwarte schoudervlek begint boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek violette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van handpennen.
- Omzoming van het rug- en vleugeldek: De brede omzoming kan verschillen van kleur, van okergeel tot oranje-rood (zie ook de keur technische aanwijzingen), die rond de prominente kern ligt, die zwart van kleur is.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart, met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderstaart is licht violetblauw van kleur met trapsgewijs korter wordende staartpennen, met witte punten.

**De kleurstandaard:
Adalaiderosella: beide geslachten**

Kleurslag:	Wildkleur.
Kleur:	
Bovenschedel en oorstreek	Diep oranjerood, overgaand in diep okergeel.
Borst, buik, aarsstreek/broek en onderstaartdekveren	Diep oranjerood tot okergeel, zo egaal mogelijk
Onderrug en stuit:	Diep oranjerood tot okergeel, zo egaal mogelijk.
Bovenstaart dekveren:	Diep oranjerood tot okergeel, zo egaal mogelijk
Snavel:	Licht grijs, ondersnavel grijs.
Poten:	zwartgrijs
Nagels:	Zwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:	
Voorhoofdsband:	Rood.
Keel en wangen	Violetblauw.
Oogring:	Donkergrijs, tussen oog en snavel iets donkere aanslag.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw..
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met brede, egaal, diep oranje rode omzoming.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violet buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De kleine vleugelpennen tonen een smalle diep oranje rode zoom.
Middelste staartpennen	Diep violetblauw met zwart.
Overige staartpennen:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag van de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

Keur technische aanwijzingen: beide geslachten

Wildkleur	<p>Algemeen: Het formaat van de Adalaiderosella voldoet aan dezelfde eisen als die van een Pennant- of strogele rosella; dus een brede robuuste vogel. De man is 35 cm groot en de pop iets kleiner. De pop van de Adalaiderosella is over het algemeen iets kleiner van formaat. Het model geeft wel een brede, robuuste indruk. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Men ziet vaak bij eerstejaars vogels dat er een groene kleur aanwezig is in het oranje-rood/okergeel. Is dit op de voorzijde dan is dit een kleur fout, als dit op de oranje-rood/okergele rugvleugel-omzoming zit, dan is het een tekening fout.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur en de kleur van de omzoming van de nek, mantel, rug- en vleugeldekk wordt omschreven als diep oranje-rood tot okergeel. In de praktijk kan deze kleur qua intensiteit verschillen van diep oranje-rood tot okergeel. Het is echter van belang dat de vogel niet twee kleurig is. Dus de lichaamskleur dient over het gehele lichaam dezelfde nuance te tonen en dient zo egaal mogelijk van kleur te zijn en mag niet vlekkelig overkomen. We vragen echt een vloeiend verloop in de kleur. Wanneer een Adalaiderosella onvolledig in zijn bevedering zit, wordt het zwart/grijze onderdons van de bevedering zichtbaar, wat een vlekkelige indruk geeft.</p> <p>Tekening: De wangvlek is diep en egaal violetblauw. De vleugelbochten zijn violetblauw, uitlopend naar iets lichter violetblauw richting onderzijde. Ze zitten onder de zwarte schouderlekken, die diep van kleur zijn. Deze zijn strak afgetekend. De staart is op de bovenzijde diep violet en aan de onderzijde licht violetblauw. De onderzijde van de staart toont bij een complete rosella, altijd een trapsgewijs verloop. Alle staartpenen tonen aan de onderzijde een wit randje aan de toppen. Poppen voldoen qua kleur en tekening aan dezelfde eisen van een man. Toch zijn ze vaak iets minder diep van kleur en tekening, vooral in de wangvlek. De mantelomzoming is vaak wat minder sprekend. De zwarte vleugel- en manteltekening zijn diep egaal zwart en scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de kern van de vleugeldekkveren wat dicht gaat vloeien en dat hierdoor het oranje-rood/okergeel in deze omzoming gaat vervagen. Vooral bij poppen komt dit regelmatig voor, maar ook mannen vertonen deze tekening fout regelmatig. De mantel/vleugel omzoming zal veelal tweekleurig zijn; oranje-rood en/of okergeel. Dit is een tekening fout. Deze omzoming is eenkleurig en van de dezelfde kleurnuance als de borst- en buikkleur.</p>
------------------	--

Herkenningsoomschrijving van de mutaties.

Cinnamon.	Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. In tegenstelling tot de wildvorm wordt geen zwarte maar bruine eumelanine gevormd. De zwarte kleur van de wildkleur <i>Adelaiderosella</i> blijft dan ook steken in een diep bruine kleur, die zeker niet vlekkelig mag overkomen. Ook het onderdons verandert in een bruine kleur, waardoor de diepe oranjerode tot okergele grondkleur iets zachter zal overkomen. De violetblauw gekleurde keel vlek, vleugelbochten en onderstaart zijn iets lichter van kleur dan bij de wildkleur
SL Ino	SL ino vererft geslachtsgebonden recessief. De SL ino <i>Adelaiderosella</i> wordt een helder diepe oranjerode tot okergele vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten .
NSL ino AR ino	In Australië wordt autosomaal recessief ino gekweekt. Deze NSL ino <i>Adelaiderosella</i> 's zijn dus helder diep oranje rode tot okergele vogels..

Pennantrosella (*Platycercus elegans*)

Algemene Informatie:

De Pennantrosella is een zeer algemeen voorkomende vogel in Australië, veelal in gezelschap van de Australische koningsparkiet, waar ze buiten de broedtijd veelal mee samen leven. Man en pop zijn moeilijk van elkaar te onderscheiden. De pop is iets kleiner van formaat en ook de kop/snavelvorm is kleiner en minder plat/fors. De wang vlek is meestal minder intensief van kleur. De voeding bestaat op de eerste plaats uit allerlei (gras)zaden. Daarnaast eten ze ook de zaden van vooral de eucalyptussen en acacia's, bessen, fruit, noten, bladeren, bloesems, nectar, insecten en hun larven. De pop legt vier tot zeven witte eieren, die na ongeveer 20 dagen uitkomen. Na vijf weken vliegen de jongen uit. Hierna blijven de jongen maar enkele weken bij de ouders, om dan zelfstandig verder te gaan.

P.e.elegans - Pennantrosella.

Duits: Pennantsittich.

Engels: Crimson Rosella.

Frans: Perruche de Pennant.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Elegans: Elegant.

Nigrescens: Wordt zwart. (Ook wel Queensland rosella genoemd).

Melanoptera: Zwarte vleugel. (Ook wel Kangoeroe rosella genoemd).

Pennant: Thomas Pennant rond 1800 schrijver en natuurhistoricus.

Ondersoorten:

De Pennantrosella familie telt vier ondersoorten.

- *Platycercus elegans elegans* – Pennantrosella
- *Platycercus elegans nigrescens*
- *Platycercus elegans melanoptera*
- *Platycercus elegans fleurieuensis*

De nominaatvorm en de andere ondersoorten zijn zowel in de vrije natuur, als bij de vogelkweker door elkaar gekweekt. Daarom is niet exact meer te bepalen met welke soort we te maken hebben. Gezien het feit dat bijna alle in avicultuur gekweekte Pennantrosella's geboren worden met een groene kleur, is besloten om enkel de nominaatvorm te omschrijven, die ook, in zowel kleur en formaat, de mooiste vogel is. In deze standaard wordt dan ook de wetenschappelijke benaming *Platycercus elegans elegans* gebruikt.

***Platycercus elegans elegans*:**

Is de nominaatvorm, welke een verspreidingsgebied heeft vanaf Adelaide, langs de kust tot in Queensland, met uitlopers van een paar honderd kilometer landinwaarts. De grootste populatie komt voor in Victoria. De nominaatvorm is de grootste qua formaat en wordt groen geboren, om later geheel diep scharlaken rood te worden, met een brede rode rug omzoming.

***Platycercus elegans nigrescens*:**

Heeft als verspreidingsgebied de kuststrook vanaf Rock Hampton tot Cairns. Deze ondersoort is wat kleiner van formaat, donkerder rood en wordt gelijk rood als jonge vogel. Hoewel volgens de meeste vogelboeken, ook die uit Australië, het verspreidingsgebied geheel gescheiden ligt, zijn ook in de om-

geving van Brisbane Pennantrosella 's waargenomen die kleiner waren, helderder rood en geen groen toonde! We kunnen hieruit opmaken dat de verspreidingsgebieden in de loop van de jaren elkaar overlapt hebben.

Platycercus elegans melanoptera:

Komt alleen voor op Kangaroo eiland. Deze is qua formaat gelijk aan de *P. elegans elegans*, maar duidelijk veel zwarter op het rugdek, wat veroorzaakt wordt door een smallere rode omzoming.

Platycercus elegans fleurieuensis

Het compleet verenkleed is diep oranje-rood.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voor zover bekend zijn er negen mutaties ontstaan bij de Pennantrosella. Dit zijn cinnamon, blauw, pastel, fallow, en de geslachtsgebonden ino mutatie. Deze mutaties en enkele mutatiecombinaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Daarnaast kennen we ook aqua, turquoise en dominant bont. Van deze mutaties wordt een herkenningsbeschrijving opgenomen.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Pennant Rosella is 35 á 36 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Pennantrosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond. De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel er rekening mee houden, dat binnen dezelfde soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn verloopt naar de nek toe vloeiend.

Houding:

De houding van de Pennant Rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn, maar heeft niet een echte showhouding. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk geven, zonder verminderingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed dient glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

Het onbeschadigde verenkleed is glanzend, strak en wordt aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de wildkleur Pennantrosella zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring om het oog.
- Schouderplek: De schouderplek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauw violette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van de handpennen.
- Omzoming van achterkop, nek, rug- en vleugeldek: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een brede diep scharlaken rode omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderkant van de staart is hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

**De kleurstandaard:
Pennantrosella: beide geslachten**

Kleurmutatie	Wildkleur	Cinnamon	Blauw
Kleur			
Bovenschedel en oorstreek	Diep scharlakenrood	Helder scharlakenrood	Egaal grijsachtig wit
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaart dekveren	Diep scharlakenrood	Helder scharlakenrood	Egaal grijsachtig wit
Onderrug en stuit	Diep scharlakenrood	Helder scharlakenrood	Egaal grijsachtig wit
Onderstaartdekveren	Diep scharlakenrood	Helder scharlakenrood	Egaal grijsachtig wit
Bovenstaart dekveren	Diep scharlakenrood	Helder scharlakenrood	Egaal grijsachtig wit
Snavel	Licht grijs, ondersnavel grijs	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin	Licht grijs, ondersnavel grijs
Poten	Grijs	Donker vleeskleurig	Grijs
Nagels	Zwart	Bruin	Zwart
Ogen	Zwart, iris donkerbruin	Zwartbruin, iris donkerbruin	Zwart, iris donkerbruin
Tekening			
Keel/wangen	Diep violetblauw	Violetblauw	Diep violetblauw
Oogring	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog
Schouderplek	Zwart	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zwart
Vleugelbocht	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met brede diep scharlaken rode omzoming	Donkerbruin met brede helder scharlaken rode omzoming	Zwart met brede egaal grijsachtig witte omzoming
Vleugelpennen	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle scharlaken rode zoom	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle helder scharlaken rode zoom	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle diep grijsachtig witte zoom
Middelste staartpennen	Diep violetblauw met zwart	Zacht violetblauw met donker bruin	Diep violetblauw met zwart
Overige staartpennen	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw	Violetblauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw
Onderstaart	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen

Keur technische aanwijzingen: beide geslachten

Wildkleur	<p>Algemeen: Het formaat van de Pennantrosella kan nogal verschillen als gevolg van domesticatie. De voorkeur gaat uit naar vogels met een formaat van 35 tot 36 cm. In alle gevallen geldt dat deze een robuust en breed model moeten tonen. Vaak ziet men dat Pennantrosella 's iel en/of smal van model zijn. Dit is vaak herkenbaar aan een smalle borst en dat de vleugels wat afhangen. Dit wordt al naar gelang de ernst van de fout bestraft in de rubriek model.</p> <p>De pop van de Pennantrosella is over het algemeen iets kleiner van formaat. Het model moet wel een brede, robuuste indruk geven. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant.</p> <p>Jonge vogels, die nog niet volledig op kleur zijn, vertonen groen in de bevedering Dit wordt al naar gelang de ernst van de fout bij kleur en/of tekening bestraft.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur is diep en egaal scharlakenrood en mag niet vlekkelig overkomen. Wanneer een Pennantrosella niet goed of onvolledig in zijn bevedering zit, wordt de zwart/grijze onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkelige indruk geeft. Jonge vogels, die nog niet volledig op kleur zijn, vertonen groen in de bevedering, zowel in de buik/borst als op het rugdek. Dit wordt al naar gelang de ernst van de fout bij kleur en/of tekening bestraft.</p> <p>Tekening: De zwarte vleugel- en manteltekening zijn diep egaal zwart, alsook scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming, wat dicht gaat vloeien en dat hierdoor het rood in deze omzoming gaat vervagen, vooral bij poppen komt dit regelmatig voor. Maar ook mannen vertonen deze tekening fout regelmatig.</p> <p>De diep scharlaken rode zomen zijn breder dan die van de geelbuikrosella. De wang vlek is diep en egaal violetblauw. Bij de vleugels zien we dat de vleugelbocht violetblauw is. Net onder de zwarte schoudervlek het diepst van kleur, dat iets lichter violetblauw kleurt richting de onderzijde.</p> <p>De staart is op de bovenzijde diep violetblauw en aan de onderzijde licht violetblauw. De onderzijde van de staart moet bij een complete rosella, altijd een trapsgewijs verloop tonen. Alle staartpennen tonen aan de onderzijde een wit randje aan de toppen</p>
------------------	---

<p>Blauw</p>	<p>Algemeen: De blauwmutatie vererft autosomaal recessief. Hoewel deze mutatie al direct bij het ontstaan blauw genoemd werd, ziet men geen blauwe lichaamskleur. Het betreft echter wel de blauwmutatie die er voor zorgt dat er geen rood psittacine aanwezig is in de bevedering van de vogel. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de blauwe Pennantrosella is egaal grijsachtig wit. Blauwe veervelden in de lichaamskleur en/of in het vleugeldek duiden op een jonge vogel en wordt bestraft bij kleur of tekening. Het tonen van een vage omzoming op de borst is niet gewenst en wordt dan ook bestraft, waarbij vooralsnog enige inschikkelijkheid is gewenst.</p> <p>Tekening: De wangen zijn diep violetblauw en scherp afgelijnd. De brede grijsachtig witte omzoming van het bovenlichaam mag geen blauw tonen. De zwarte tekening onderdelen zijn intens zwart van kleur. Een lichtere zwartgrijze kleur is fout en wordt al naar gelang de ernst van de fout bestraft bij tekening.</p>
<p>Cinnamon</p>	<p>Algemeen: De cinnamon mutatie zorgt er voor dat alle zwarte veervelden, bruin kleuren. Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. Ook de rode lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is en dit een helderdere kleur veroorzaakt. Door de cinnamon mutatie zijn de blauwe/violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De kleur van de cinnamon Pennantrosella is scharlaken rood en geheel egaal. Groene veervelden in de lichaamskleur duiden op een jonge vogel en wordt bestraft. Bij de cinnamon is de rode kleur iets helderder geworden dan bij de wildkleur. Een bleke of vlekkelig scharlaken rode kleur is een duidelijk kleurfout.</p> <p>Tekening: Eumelanine wordt beïnvloed (gebleekt) door direct zonlicht. Hierdoor zullen de bruine veervelden opleken en vlekkelig worden. Dit is ongewenst bij een tentoonstellingsvogel en wordt aangemerkt als een tekening fout.</p>

(De “gele” penant gaan we niet in KTA opnemen omdat deze te vlekkelig is en niet ter keuring wordt gevraagd.

De kleurstandaard:

Pennantrosella: beide geslachten

Kleurmutatie	Pastel	Fallow (bronze fallow)	SL ino
Kleur			
Bovenschedel en oorstreek	Helder diep rood	Helder licht scharlakenrood	Helder rood
Borst, buik, aarsstreek /broek en Onderstaart dekveren	Helder diep rood	Helder licht scharlakenrood	Helder rood
Onderrug en stuit	Helder diep rood	Helder licht scharlakenrood	Helder rood
Onderstaartdekveren	Helder diep rood	Helder licht scharlakenrood	Helder rood
Bovenstaart dekveren	Helder diep rood	Helder licht scharlakenrood	Helder rood
Snavel	Lichtgrijs, ondersnavel grijs	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Poten	Grijs	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Zwart	Hoornkleurig	Hoornkleurig
Ogen	Zwart, iris donkerbruin	Rood	Helder rood
Tekening			
Keel/wangen	Licht violetblauw	Wit met violette waas	Wit
Oogring	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets witte bevedering, net voor het oog
Schouderplek	Donker grijs	Diep donker grijsbruin	Wit
Vleugelbocht	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw	Blauwgrijs, overgaand in licht blauwgrijs	Wit
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Grijs met brede diep scharlaken rode omzoming	Donker grijsbruin met brede helder licht scharlaken rode omzoming	Wit brede diep rode omzoming
Vleugelpennen	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder diep rode zoom	Donker grijsbruin. De slagpennen zijn donker grijsbruin met een blauwgrijze buitenvlag die naar de top toe donker grijsbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder licht scharlaken rode zoom	Wit De vleugelpennen tonen geen smalle helder rode zoom.
Middelste staartpennen	Violetblauw met donkergrijs	Violetblauw met donker bruingrijs	Wit
Overige staartpennen	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige iets lichter violetblauw	Violetblauw, onderzijde middelste pennen donker grijs bruin, overige zeer licht violetblauw	Wit
Onderstaart	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Donkere grijs bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Wit. Alle pennen tonen witte toppen.

Keur technische aanwijzingen: Pennantrosella

Pastel	<p>Algemeen: Pastel vererft autosomaal recessief. Pastel geeft een verrassende kleur op rug –en vleugeldek. Algemeen is dat bij pastel alleen het eumelanine gereduceerd wordt en het psittacine niet aangetast wordt. Net als bij de wildkleur tonen jonge pastel Pennantrosella 's groen in de borst/buik kleur en op het rugdek. Dit is niet gewenst en wordt hiervoor, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft bij kleur en/of tekening. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Soms blijkt dat pastel Pennantrosella 's geel in de borst en buik gaan tonen. Dit strekt zelfs uit tot op de bovenschedel. Dit is niet gewenst en wordt bij kleur bestraft. Door de reductie van ongeveer 50% van de eumelanine in de dons bevedering zal de diep scharlaken rode kleur van de wildkleur bij pastel veranderen in helder diep rood. Deze kleurvelden zijn egaal en eenkleurig.</p> <p>Tekening: De groene kleur in het rugdek is zoals al omschreven niet gewenst en wordt dan ook bestraft bij tekening. De wangen zijn licht violetblauw en scherp afgelijnd. De brede helder diep rode omzoming van de grijze manteltekening mag geen groen tonen. De poot en nagelkleur zijn ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels zijn duidelijk grijs in plaats van zwart.</p>
Fallow	<p>Algemeen: De autosomaal recessief verervende fallow mutatie zorgt ervoor dat alle zwarte veervelden nu donker bruin/grijs en bruin/grijs kleuren. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de fallow Pennantrosella is helder licht scharlaken rood en geheel egaal. Bij de fallow Pennantrosella is als gevolg van de verandering van het eumelanine ook de pootkleur lichter geworden dan bij de wildkleur. Deze kleur wordt waargenomen als vleeskleurig. Deze pootkleur is naast de rode ogen een goed onderscheid met cinnamon Pennantrosella.</p> <p>Tekening: De wangen zijn blauwachtig grijs en scherp afgelijnd. De brede helder scharlakenrode omzoming van de donker bruin/grijze manteltekening mag geen groen laten zien. Eumelanine wordt beïnvloed (gebleekt) door direct zonlicht. Bij fallow vogels zullen de bruin/grijze veervelden opleken en vaak vlekkelig overkomen. Al naar gelang de ernst van de fout wordt dit bij tekening bestraft. Bij de fallow valt de “vleugelbalk veel duidelijker op.</p>

SL ino	<p>Algemeen De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. De SL ino Pennantrosella wordt dan ook helder keur technische rode vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten. Alle veervelden die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino wit. De oogkleur is altijd rood en de poten vlees/hoonkleurig. Voor de overige algemene aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De helder rode lichaamskleur van de SL ino Pennantrosella is egaal en helder van kleur. Een vlekkerige rode borst of buikkleur is dan ook een duidelijke kleurfout.</p> <p>Tekening: De SL ino Pennantrosella lijkt erg veel op de prachtrosella, in de opaline-ino mutatie combinatie, waardoor de opaline factor ook een geheel rode kleur ontstaan is. Het kenmerkend verschil is de staart, deze is bij de ino Pennantrosella altijd egaal wit met een beige waas. Het tonen van rood in de staartbevedering wordt aangemerkt als een tekening fout. De mantel omzoming is scherp en duidelijk aanwezig, die bovenop de mantel duidelijk egaal helder rood is.</p>
---------------	--

**De kleurstandaard:
Pennantrosella: beide geslachten.**

Kleurmutatie	Pastel blauw	Cinnamon blauw	SLino blauw
Kleur			
Bovenschedel en oorstreek	Zilver wit	Licht beige grijs	Wit
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaart dekveren	Zilver wit	Licht beige grijs	Wit
Onderrug en stuit	Zilver wit	Licht beige grijs	Wit
Onderstaartdekveren	Zilver wit	Licht beige grijs	Wit
Bovenstaart dekveren	Zilver wit	Licht beige grijs	Wit
Snavel	Zeer lichtgrijs, ondersnavel licht grijs	Licht beigebruin, ondersnavel lichtbruin	Hoornkleurig
Poten	Donker vleeskleurig	Donker vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Grijs	Bruin	Hoornkleurig
Ogen	Zwart, iris donkerbruin	Zwartbruin, iris donkerbruin	Helder rood
Tekening			
Keel/wangen	Licht violetblauw	Violetblauw	Wit
Oogring	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets witte bevedering, net voor het oog
Schoudervlek	Donker grijs	Diep donkerbruin	Wit
Vleugelbocht	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Wit
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Grijs met brede zilver witte omzoming	Donkerbruin met brede lichtbeige grijsrode omzoming	Wit
Vleugelpennen	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle diep zilver witte zoom	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donker bruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle lichtbeige grijze zoom	Wit
Middelste staartpennen	Licht violetblauw met grijs	Zacht violetblauw met donker bruin	Wit
Overige staartpennen	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige pennen iets lichter violetblauw	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw	Wit
Onderstaart	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Wit

Keur technische aanwijzingen: beide geslachten

Pastel blauw	<p>Algemeen: De pastel blauwe Pennantrosella is een mutatiecombinatie van pastel en blauw. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de pastel blauwe Pennant is egaal zilver wit en wijkt hiermee dus duidelijk af van de blauwe Pennantrosella waarvan de lichaamskleur grijsachtig wit. De lichaamskleur van de pastel blauw Pennantrosella is dus helderder dan van de blauwe pennantrosella. Deze helderheid gaat gepaard met een zuiver egaal gekleurde borst en buikkleur, waarop geen grijze omzoming mag worden waargenomen.</p> <p>Tekening: De wangen zijn licht violetblauw en scherp afgelijnd. De brede egaal zuiver witte omzoming van de grijze manteltekening mag geen blauw tonen. Het rug- en vleugeldekkert vertonen een goed contrast en zijn scherp van tekening. De poot- en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels zijn duidelijk grijs in plaats van zwart.</p>
Cinnamon blauw	<p>Algemeen: De cinnamon blauw Pennantrosella is een mutatiecombinatie van cinnamon en blauw. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de cinnamon blauw Pennantrosella is egaal en lichtbeige grijs en wijkt hiermee dus duidelijk af van de blauwe Pennantrosella, waarvan de lichaamskleur grijsachtig wit is. De lichaamskleur van de cinnamon blauw Pennantrosella is zachter, meer beige dan bij de blauwe. Deze zachte kleur gaat gepaard met een zuiver egaal gekleurde borst- en buikkleur, waarop geen beige grijs omzoming meer aanwezig is.</p> <p>Tekening: De wangen zijn zacht violetblauw en scherp afgelijnd. De brede beige grijze omzoming van de diepbruine manteltekening mag geen blauw tonen. Bij de cinnamon mutatie is algemeen bekend, dat deze gevoelig voor direct zonlicht is, waardoor de bruine veervelden opbleken en vaak vlekkerig worden, wat bestraft wordt bij tekening. De poot- en nagelkleur zijn ook opvallend lichter. De pootkleur is donker vleeskleurig en de nagels zijn duidelijk bruin in plaats van zwart.</p>

<p>SL ino blauw / (Albino)</p>	<p>Algemeen De SL ino blauw Pennantrosella is een mutatiecombinatie van SL ino en blauw en wordt in schaal 2 van het gele keurbriefje gekeurd. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van SL ino blauw Pennantrosella is geheel zuiver wit. De kop, borst en buik zijn dan ook helder en schoon van een witte kleur.</p> <p>Tekening: De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. SL ino blauw Pennantrosella is een vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten.</p>
<p>Dominant bont</p>	<p>Dominant bont vererft bij de Pennantrosella autosomaal dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn. Ook in Europa wordt deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte pennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Dominant bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties, die de kleur van het pigment niet reduceren. Dominant bont pastel is daardoor niet gewenst.</p> <p>Voor het bont patroon geldt de volgende algemene aanwijzing:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het gepigmenteerde aandeel van het bontpatroon is tussen 30% en de 70%; <p>Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkelig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkelig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdsband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.</p>

**De kleurstandaard:
Pennantrosella: beide geslachten**

Kleurmutatie	Aqua.	Cinnamon aqua	Pastel aqua
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Onderrug en stuit	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Bovenstaart dekveren	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin.	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.
Poten:	Grijs.	Donker vleeskleurig	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Donker grijs
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin	Zwartbruin, iris donkerbruin	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:			
: Keel/wangen	Diep violetblauw.	Violetblauw.	Licht violetblauw.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Donker grijs..
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met brede diep scharlaken rode omzoming	Donkerbruin met brede helder scharlaken rode omzoming	Donker grijs met brede diep scharlaken rode omzoming
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle scharlaken rode zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle helder scharlaken rode zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder diep rode zoom.
Middelste staartpennen:	Diep violetblauw met zwart	Zacht violetblauw met donker bruin	Violetblauw met donkergrijs
Overige staartpennen:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige iets lichter violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

Kleurmutatie	Fallow aqua	Ino aqua	
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood	
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood	
Onderrug en stuit	Zalmrood	Zalmrood	
Onderstaartdekveren:	Zalmrood	Zalmrood	
Bovenstaart dekveren	Zalmrood	Zalmrood	
Snavel:	Hoornkleurig	Hoornkleurig..	
Poten	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig..	
Ogen:	Rood.	Helder rood.	
Tekening:			
: Keel/wangen	Wit met violette waas	Wit.	
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets witte bevedering, net voor het oog.	
Schoudervlek:	Diep donker grijsbruin	Wit met een beige waas.	
Vleugelbocht:	Blauwgrijs, overgaand in licht blauwgrijs	Wit met een minimale beige waas.	
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Donker grijsbruin met brede helder licht scharlaken rode omzoming.	Wit met een minimale beige waas met brede diep rode omzoming	
Vleugelpennen:	Donker grijsbruin. De slagpennen zijn donker grijsbruin met een blauwgrijze buitenvlag die naar de top toe donker grijsbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder licht scharlaken rode zoom.	Wit met een minimale beige waas. De vleugelpennen tonen geen smalle helder rode zoom.	
Middelste staartpennen:	Violetblauw met donker bruingrijs.	Wit met een minimale beige waas.	
Overige staartpennen:	Violetblauw, onderzijde middelste pennen donker grijs bruin, overige zeer licht violetblauw	Wit met een minimale beige waas.	
Onderstaart:	Donkere grijs bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Wit met een minimale beige waas. Alle pennen tonen witte toppen	

Kleurmutatie	Turquoise.	cinnamon turquoise	Pastel turquoise
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood	Zalmrood
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Onderrug en stuit	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Bovenstaart dekveren	Zalmroze	Zalmroze	Zalmroze
Snavel:	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.	Licht beige bruin, ondersnavel lichtbruin.	Lichtgrijs, ondersnavel grijs.
Poten	Grijs.	Donker vleeskleurig	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Donker grijs
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin	Zwartbruin, iris donkerbruin	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:			
: Keel/wangen	Diep violetblauw.	Violetblauw.	Licht violetblauw.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Donker grijs..
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Licht violetblauw overgaand in lichter violetblauw.
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Zwart met brede diep scharlaken rode omzoming	Donkerbruin met brede helder scharlaken rode omzoming	Donker grijs met brede diep scharlaken rode omzoming
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle scharlaken rode zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugeldekveren tonen een smalle helder scharlaken rode zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder diep rode zoom.
Middelste staartpennen:	Diep violetblauw met zwart	Zacht violetblauw met donker bruin	Violetblauw met donkergrijs
Overige staartpennen:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violet blauw, onderzijde middelste pennen donker bruin, overige zeer licht violetblauw	Licht violetblauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige iets lichter violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.	Donkere bruine schacht en lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen.

Kleurmutatie	Fallow turquoise	Ino turquoise	
Kleur:			
Bovenschedel en oorstreek:	Zalmrood	Zalmrood	
Borst, buik, aarsstreek /broek en onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze	
Onderrug en stuit	Zalmroze	Zalmroze	
Onderstaartdekveren:	Zalmroze	Zalmroze	
Bovenstaart dekveren	Zalmroze	Zalmroze	
Snavel:	Hoornkleurig	Hoornkleurig..	
Poten	Vleeskleurig.	Vleeskleurig.	
Nagels:	Hoornkleurig.	Hoornkleurig..	
Ogen:	Rood.	Helder rood.	
Tekening:			
: Keel/wangen	Wit met violette waas	Wit.	
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog	Iets witte bevedering, net voor het oog.	
Schoudervlek:	Diep donker grijsbruin	Wit met een beige waas.	
Vleugelbocht:	Blauwgrijs, overgaand in licht blauwgrijs	Wit met een minimale beige waas.	
Achterkop, nek, mantel en vleugeldek	Donker grijsbruin met brede helder licht scharlaken rode omzoming.	Wit met een minimale beige waas met brede diep rode omzoming	
Vleugelpennen:	Donker grijsbruin. De slagpennen zijn donker grijsbruin met een blauwgrijze buitenvlag die naar de top toe donker grijsbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder licht scharlaken rode zoom.	Wit met een minimale beige waas. De vleugelpennen tonen geen smalle helder rode zoom.	
Middelste staartpennen:	Violetblauw met donker bruingrijs.	Wit met een minimale beige waas.	
Overige staartpennen:	Violetblauw, onderzijde middelste pennen donker grijs bruin, overige zeer licht violetblauw	Wit met een minimale beige waas.	
Onderstaart:	Donkere grijs bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen tonen witte toppen	Wit met een minimale beige waas. Alle pennen tonen witte toppen	

<p>Parbleu: aqua en turquoise:</p>	<p>De parbleu mutaties bij de kromsnavelen vererven autosomaal recessief en zijn multiple allelen van het <i>blauw</i>- locus. Parbleu staat voor gedeeltelijke reductie van het psittacine. Bij blauw wordt al het psittacine gereduceerd.</p> <p>De turquoise mutatie kenmerkt zich door een sterkere reductie van het psittacine in het onderlichaam dan in het bovenlichaam.</p> <p>Bij de aqua mutatie is de psittacine reductie in onder- en bovenlichaam gelijk.</p> <p>Bij de Pennantrosella hebben parbleu mutaties gevolgen voor de scharlaken rode kleur. Deze wordt veel minder intens, maar blijft nog wel altijd bestaan uit zuiver scharlaken rode kleureenheden in de bevedering. Alleen het aantal is ten opzichte van de wildkleur sterk gereduceerd, waardoor men te maken krijgt met een zalmrode kleur, die niet verward kan worden met een oranje of roze kleur.</p> <p>De aqua mutant, wordt door de kwekers vaak oranje Pennantrosella genoemd. Het gaat hier echter om dezelfde mutatie, die we in het verleden zeegroen noemden bij de kromsnavelsoorten, die van nature een groene kleur bezitten. Ook deze worden nu aqua genoemd. De ideale aqua mutatie laat een reductie zien van 50% van het psittacine. De zalmrode lichaamskleur moet zo diep en egaal mogelijk zijn. Door de reductie van het rood ontstaat er een vage fijne omzoming op de borst en buik, die niet mag bestraft worden. De zwarte kleur en tekening velden behouden hun volledige kleur, evenals het blauw in de wangen, vleugels en staart.</p> <p>Aqua een reductie van 50% in buikkleur oude benaming oranje de zwarte tekening op mantel rugdek wordt niet echt aangetaast door de aqua mutatie, al zie de kleur eerder als diep grijs door de kleurreductie. De lichaamskleur is zalmroze. Het blauw in de wangen kin en op de vleugels en staart heeft geen verandering tov de nominaat vorm</p> <p>Turquoise een reductie van 70 tot 80% op de borst en buikkleur het rugdek heeft de zelfde zalmroze kleur als bij de aqua mutatie de buikkleur is meer zalm roze, heeft een verdere reductie van het psittacine dan de aqua mutant. Aqua en Turquoise zijn mutipleallelen van elkaar uit de parblue reeks</p>
<p>De mutatie combinatie ino aqua:</p>	<p>Aqua ino Pennantrosella is een mutatie combinatie van SL ino en aqua. De oogkleur is altijd rood en de poten zijn vleeskleurig. De aqua ino combinatie zien we slechts sporadisch op de tentoonstellingen en is in feite geheel gelijk aan de SL ino. Alleen zijn het rood nu zalmroze en het geel op de mantel en vleugeldek zachtgeel van kleur geworden. Er op letten dat er geen geel door de zalmroze veervelden heen komt, wat een kleur fout is. De mantel/vleugelomzoming is scherp afgetekend.</p>

Turquoise ino zie tekst aqua alleen kleur aanpassen

Pracht Rosella. (*Platycercus eximius eximus*)

Algemene Informatie:

De rosella nominaatvorm komt voor in het zuidelijk Nieuw-Zuid-Wales en Victoria tot in het zuidoosten van Zuid-Australië.

De prachtrosella treffen we voornamelijk aan in het binnenland van Zuid-Queensland en Nieuw-Zuid-Wales.

De rosella nominaatvorm heeft een groene rugdek omzoming en de prachtrosella een gele, maar in de natuur treft men ook tweekleurige, gele en groene omzoming aan, zodat ook in de natuur tussenvormen bestaan.

De prachtrosella, de grootste qua formaat binnen de *eximius* soort, is ook wat betreft de rode kleur iets minder diep. Poppen hebben naast een kleinere en rondere kop een wat minder intensieve kleur rood aan de kop.

De voeding is gelijk aan de andere rosella soorten en de kweek bestaat uit een legsel van vier tot negen witte eieren.

In de volières, bij de liefhebbers, heeft een kweekselectie plaatsgevonden, die heeft geleid tot vogels die een volledig gele omzoming van het rugdek tonen.

In deze standaard wordt uitgegaan van de rosella en de prachtrosella.

Deze gele omzoming heeft een zwarte kern in een verhouding van ongeveer 50-50 per veer. Door de kwekers is ook een geselecteerde kleurslag gecreëerd, die goudmantel genoemd wordt. Hierbij is de verhouding van de zwarte kern en gele zoom ongeveer 30% zwart en 70% geel per veer. Tenslotte en zijn er de eerste exemplaren getoond met een volledig geel rugdek.. De mutatie vererft recessief Deze wordt ook wel clearback genoemd.

De Rosella wordt opgenomen in deze standaard alleen in de wildvorm met de licht groene omzoming komt met bijna volledige zekerheid in Nederland niet meer voor. Zit nogwel in de zuiderse landen + dat de opaline in deze ondersoort is geboren.. De Rosella wordt dan ook niet in de kleurenstandaard opgenomen. Liefhebbers die door selectieve kweek de rosella met groene omzoming willen terug kweken dienen uit te gaan van de *domestica* vorm, zoals in deze standaard is beschreven, echter dan met een volledige eenkleurige groene omzoming. Vogels die als de rosella worden ingezonden met een tweekleurig geel groene omzoming worden bestraft in de rubriek tekening.

Van de rosella, evenals de goudmantel, worden geen mutaties gevraagd, dit om deze soorten zo zuiver mogelijk te houden.

P.e. eximus - Prachtrosella.

Duits: Rosellasittich / Östlicher Rosella.

Engels: Eastern Rosella.

Frans: Rosella Oreintal.

P.e. diemenensis - Tasmaanse rosella.

Duits: Tasmanien Rosella.

Engels: Tasmanian Rosella.

Frans: Rosella de Tasmania.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Eximius: voortreffelijk, uitmuntend.

Domestica: gedomesticeerd.

Diemenensis: van Diemensland, dit is de vroegere naam van Tasmanië.

Ceciliae: naar Cecilia, een familielid van Greogory M. Mathews.

Rosella: naar Rose Hill, bij Sydney.

Ondersoorten:

Rosella: De nominaatvorm, *Platycercus eximius eximius*, die voorkomt in zuidelijk Nieuw-Zuid-Wales en Victoria tot in het zuidoosten van Zuid-Australië.

Pracht rosella:

Platycercus eximius cecilia, de prachtrosella is de meest gehouden soort binnen deze groep en zoals bij de nominaatvorm al omschreven is, is het verspreidingsgebied grotendeels analoog aan deze nominaatvorm, met iets meer uitlopers in het Noorden. In Australië zelf wordt deze prachtrosella ook vaak Golden-mantled (goudmantel) Rosella genoemd. De kleur rood is wat dieper en de mantelomzoming is opvallend geel. Ook het formaat is iets groter dan die van de nominaatvorm, maar dit is minimaal. Opvallend is bij de prachtrosella, dat de mantelomzoming niet echt de schubtekening vertoont, zoals bij de andere soorten, maar dat dit meer V-vormig is, alleen in de nek zien we de schubtekening.

Tasmaanse rosella: *Platycercus eximius diemenensis*, komt voorzover bekend niet in Europa voor. Deze is gelijk aan de nominaatvorm maar het rood in de veren is wat donkerder van kleur dan bij de andere twee ondersoorten. Een verschil vormen de witte wangvlekken die bij de Tasmaanse rosella groter zijn. Verder zijn de stuitveren bij deze ondersoort lichtblauw gekleurd.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Er zijn reeds verscheidene mutaties ontstaan bij de Pracht Rosella. Dit zijn de cinnamon, pastel, opaline en de geslachtsgebonden ino mutatie. Deze mutaties en enkele mutatie combinaties van deze mutaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Daarnaast kennen we ook de blauwe, bont mutatie. Van deze mutaties wordt een herkenningsbeschrijving opgenomen.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Pracht Rosella is 31 tot 32 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale prachtrosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond. De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel er rekening mee houden dat binnen dezelfde soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn loopt vloeiend door in de nek.

Houding:

De houding van de Pracht Rosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding is het lichaam geheel vrij van de stok te zijn, maar heeft niet een echte poseerhouding. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk geven zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed dient rein en ongeschonden te zijn en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd zijn. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigd verenkleed is glanzend, strak en aaneengesloten gedragen te worden. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekeningspatroon

De tekening onderdelen van de wildkleur prachtrosella zijn.:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekeningsvlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekenen en is zwart van kleur.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauwe/violette kleur die naar de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekenen.
- Omzoming van het rug- en vleugeldeken: Rond de zwarte kern, die lang gerekte van vorm is, bevindt zich een brede omzoming, die geel gekleurd is.

- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: Onderstaart lichthemelsblauw, neigend naar kobaltblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen witte punten hebben.
- Overgang borst/buik: Vormt een kleurscheiding van rood naar geel en loopt in een diep gebogen lijn van vleugeldeken naar vleugelbocht.

De kleurstandaard, prachtrosella beide geslachten

Kleurslag	Wildkleur.	Cinnamon.	Pastel.	Ino.
Kleur:				
Bovenschedel, oorstreek, achterkop, nek en borst:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Buik en aarsstreek:	Geel rond de aars, geleidelijk overgaand in helder bleek groen.	Geel rond de aars, geleidelijk overgaand in helder bleek groen.	Geel rond de aars, geleidelijk overgaand in helder bleek groen.	Geel.
Onderstaart dekveren:	Helder rood	Helder rood	Helder rood	Helder rood
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Helder bleek groen	Helder bleek groen	Helder bleek groen	Geel.
Snavel:	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Hoornkleurig.
Poten:	Zwartgrijs	Bruingrijs.	Grijs.	Vleeskleurig.
Nagels	Zwart.	Zwart.	Grijs.	Hoornkleurig
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Helder rood.
Tekening:				
Keel/wangen:	Wit	Wit	Wit	Wit
Kleurscheiding van borst en buik:	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.	Loopt in een diep gebogen lijn van vleugelbocht naar vleugelbocht en is strak afgelijnd.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin.	Grijs.	Wit.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Licht violetblauw, overgaand in licht bleek violetblauw.	Wit.
Mantel en vleugeldek:	Zwart met brede gele omzoming	Donkerbruin met brede gele zoom	Grijs met brede gele omzoming	Geel
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag, die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag, die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.	Wit. De vleugelpennen tonen een smalle gele zoom.
Middelste staartpennen:	Donkergroen met violette waas.	Bruingroen met violetachtig groene waas.	Groen met violet blauwe waas	Wit met gele waas.
Overige staartpennen en onderzijde:	Violetblauw. Onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.	Zacht violetblauw. Onderzijde middelste pennen bruin, overige licht violetblauw	Licht violet blauw. Onderzijde middelste pennen grijs, overige licht bleek violetblauw	Wit.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen	Wit.

Keur technische aanwijzingen: Prachtrosella

Wildkleur	<p>Algemeen: De Pracht Rosella, is een forse robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte.</p> <p>Kleur: Het rood van de Pracht Rosella is een helder rode kleur, die egaal en vrij van andere kleuren moet zijn. De buikkleur is geel en richting aarsstreek wordt deze lichtbleekgroen. Het tonen van het rood in de gele buikkleur is een duidelijke kleurfout.</p> <p>Tekening: De mantelomzoming is een duidelijk en zuiver geel. Deze nominaat vorm heeft een zuivere eenkleurige gele omzoming. Deze omzoming heeft een langgerekte vorm en de zwarte kern en gele omzoming kennen een verhouding van ongeveer 50-50 per veer?. Deze gele omzoming, mag geen groen tonen, Vanaf de nek moet elke veer een gele omzoming tonen. Het uitvloeien van de zwarte kern wordt bestraft worden bij tekening. De borst/buik afscheiding is strak afgelijnd te zijn. Jonge vogels tonen nog veel groenachtige gele omzoming in het rugdek, dit is echter een tekeningsfout en wordt hiervoor ook bestraft te worden.</p>
Cinnamon	<p>Algemeen: De cinnamon mutatie zorgt er voor dat de zwarte veervelden bruin kleuren. Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. Ook de rode lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is en dit een helderdere kleur veroorzaakt. Door de cinnamon mutatie zijn de blauwe/violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur.</p> <p>Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Eumelanine wordt beïnvloed (gebleekt) door direct zonlicht. Hierdoor zullen de bruine veervelden opleken en vlekkerig worden. Het rood is door het bruin eumelanine iets helderder van kleur geworden dan bij de wildkleur. Een bleke of vlekkerige rode kleur is een duidelijk kleur fout.</p> <p>Tekening: Met ziet soms dat de vleugelpennen zelfs crème kleuren met ineens donkere pennen ertussen. Bij cinnamon zijn de vleugelpennen donkerbruin van kleur en de schouderplek diep donkerbruin. Lichte vleugelpennen worden bestraft bij tekening.</p>

Pastel	<p>Algemeen: De pastel mutatie vererft autosomaal recessief en reduceert alleen het eumelanine, waarbij het psittacine niet aangetast wordt. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Door de reductie van ongeveer 50% van de eumelanine korrels in de dons bevedering zal de helder rode kleur van de wildkleur bij de pastel veranderen in iets lichtere helder rode kleur. Deze kleurvelden zijn egaal en eenkleurig. De poot- en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels zijn duidelijk grijs in plaats van zwart.</p> <p>Tekening: De mantel toont rond de grijze kern een gele omzoming. Vooral in de slagpennen zien we dat de reductie een verloop heeft en de toppen vaak donkerder van kleur zijn dan de rest van de pennen. Bij de beoordeling is hier enige inschikkelijkheid toegestaan, maar een duidelijke opleking wordt, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft bij tekening.</p>
SL ino	<p>Algemeen: De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. Het gevolg is dat er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. De SL ino prachtrosella wordt dan ook een helder rode vogel met een witte keel, wangen en vleugelbochten. Alle veervelden, die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino wit. De oogkleur is altijd rood en de poten vlees/hoonkleurig. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De heldere rode en gele lichaamskleur van de SL ino prachtrosella dient egaal en helder van kleur te zijn. Een vlekkerige rode borst of gele buikkleur is dan ook een duidelijke kleurfout.</p> <p>Tekening: De mantel omzoming is geel – wit van kleur en is ook scherp en duidelijk aanwezig, die bovenop de mantel duidelijk egaal helder rood is en naar de vleugels toe wat zachter geel wordt.</p>

**De kleurstandaard,
prachtrosella: beide geslachten**

Kleurslag	Opaline..	Opaline- cinnamon.	Opaline pastel.	Opaline-ino.
Kleur:				
Bovenschedel, oorstreek, achterkop, nek en borst:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Buik en aarsstreek:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Onderstaart dekveren:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren:	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.	Helder rood.
Snavel:	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Lichtleigrijs, ondersnavel grijs.	Hoornkleurig.
Poten:	Zwartgrijs	Bruingrijs.	Grijs.	Vleeskleurig.
Nagels	Zwart.	Zwart.	Grijs.	Hoornkleurig
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Helder rood.
Tekening:				
Keel/wangen:	Wit	Wit	Wit	Wit
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schouderplek:	Zwart.	Diep donkerbruin.	Grijs.	Wit.
Vleugelbocht:	Licht violetblauw, overgaand in licht violetblauw.	Zacht violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Licht violetblauw, overgaand in licht bleek violetblauw.	Wit.
Mantel en vleugeldek:	Zwart met brede helder rode omzoming.	Donkerbruin met brede helder rode omzoming.	Grijs met brede helder rode omzoming.	Geel
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder rode zoom.	Donker bruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een zacht violette buitenvlag, die naar de top toe donkerbruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder rode zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violette buitenvlag, die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder rode zoom.	Wit. De armpennen tonen een helder rode zoom
Middelste staartpennen:	Donkergroen met violette waas en zwart aan de toppen.	Bruingroen met violetachtig groene waas en donkerbruin aan de toppen	Groen met violet blauwe waas en grijs aan de toppen	Wit met rode waas
Overige staartpennen en onderzijde:	Violetblauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw	Zacht violetblauw, onderzijde middelste pennen bruin, overige licht violetblauw	Licht violet blauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige licht bleek violetblauw.	Wit met rode waas
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen	Grijze schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen	Wit met rode waas

Keurtechnische aanwijzingen: Pracht Rosella.

Opaline	<p>Algemeen: De opaline mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. Kenmerkend van de opaline mutatie is het toenemen van het psittacine wat bij de prachtrosella vooral is waar te nemen in het rugdek, de stuit en bovenstaartdekveerkleur, die ook rood zijn geworden door de mutatie. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De opaline prachtrosella is wat helderder rood van kleur en mag niet vlekkerig overkomen. De oorzaak hiervan is gelegen in het feit, dat het onderdons als gevolg van de opaline mutatie niet zwart/grijs van kleur is, maar eiwit. Wanneer een prachtrosella niet goed of volledig in zijn bevedering zit, wordt de eiwitte onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkerige indruk geeft. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaleste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p>Tekening: Bij de opaline mutant is de mantelomzoming helder rood en laat op het rugdek een V-vorm zien met een omzoming in dezelfde kleur van het lichaam. De V-vorm loopt vanaf de bovenzijde van de schouderplekken en loopt in een punt uit, ter hoogte van de stuit. De mantelomzoming laat veel verschillende variaties zien, van zwart met rode omzoming, tot zwart met geel, groen en rode omzoming. Wanneer als stamouders al gebruik gemaakt is van tussenvormen van de rosella en de prachtrosella krijgen we deze laatste verschijning. Hoewel sommige dit mooi vinden, is besloten om te streven naar een zwart/rode mantelomzoming. De zwarte vleugel- en manteltekening is diep en egaal zwart, evenals scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, dit is dan een tekening fout.</p>
Opaline-cinnamon	<p>Algemeen: De opaline-cinnamon prachtrosella is een mutatie combinatie van opaline en cinnamon. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur en de opaline.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de opaline-cinnamon prachtrosella is egaal en helder rood en geel. Deze helderheid dient gepaard te gaan met een zuiver egaal gekleurde borst en buikkleur, waar geen omzoming op mag worden waargenomen.</p> <p>Tekening: De wangen zijn zuiver en scherp afgelijnd. De brede egaal rode omzoming van de bruine manteltekening mag geen groen tonen zodat er in het rug- en vleugelde nog een goede en scherpe tekening contrast is. De poot- en nagelkleur zijn ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels duidelijk hoornkleurig in plaats van zwart.</p>

<p>Opaline pastel</p>	<p>Algemeen: De opaline pastel prachtrosella is een mutatie combinatie van opaline en pastel. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur en de opaline.</p> <p>Kleur: Door de grijze onderdons bevedering is ook de complete lichaamskleur wat lichter/helderder van tint.</p> <p>Tekening: De opaline pastel prachtrosella is direct te herkennen aan de geelgroene rand boven de licht violet blauwe vleugels. De zwarte veervelden zijn nu grijs van kleur. Ideaal is dat de zwarte veervelden voor ongeveer 50% gereduceerd zijn. Op dit moment is het moeilijk om alles egaal gereduceerd te realiseren. Hier moet dan ook met enige soepelheid mee om worden gegaan. Uiteraard geniet de egaalste de voorkeur. Vooral in de slagpennen zien we dat de reductie een verloop heeft en de toppen vaak donkerder van kleur zijn dan de rest van de pen. Dit is toegestaan, mits niet erg storend. Bij de pastel lijkt het moeilijker te zijn om een mooie V tekening te krijgen. Vaak zien we in de nek nog wat tekening.</p>
<p>Opaline-ino</p>	<p>Algemeen: De opaline-ino prachtrosella is een mutatiecombinatie van opaline en SL ino.</p> <p>Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur en de opaline.</p> <p>Kleur: Opaline-ino wordt vaak door kwekers rubino genoemd, gezien zijn rode kleur en rode ogen. Bij deze combinatie zien we, buiten de werking van de opaline factor, dat de vogel nagenoeg geheel rood van kleur is. Door de witte onderdons is de kleur rood helderder van tint geworden.</p> <p>Tekening: De mantelomzoming is nu wit/rood geworden. Deze moet qua vorm wel aan dezelfde eisen voldoen als bij de ongemuteerde. Het streven is naar een zo rood mogelijk dek, zonder geel, waarvan de omzoming niet dicht mag vloeien. Alle oorspronkelijke zwarte veervelden zijn van een zeer lichte waas voorzien. Dit komt omdat door de ino mutatie, waarbij al het zwarte melanine en de blauwstructuur zijn verdwenen. Boven de witte vleugelrand zit nog wel een gele zone. Een opaline-ino lijkt erg veel op de SL ino prachtrosella. Deze laatste laat echter een rode omzoming zien in de armpennen en de staart is geheel wit. Bij de opaline-ino prachtrosella zien we altijd rood in de middelste staartpennen.</p>

Dominant bont	<p>Dominant bont vererft autosomaal dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn. Ook in Europa wordt met deze mutatie gekweekt. De eerste vogels zullen slechts enkele witte pennen tonen. Selectief zal dit echter door gerichte kweek kunnen toenemen. Bonte vogels zijn alleen gewenst in combinatie met de wildkleur of mutaties die de kleur niet in kwantitatieve zin reduceren. Dominant bont pastel is daardoor niet gewenst.</p> <p>Voor het bont patroon geldt de volgende algemene aanwijzing:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Het bont patroon is symmetrisch en ligt tussen 30 en 70 %. • Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkelig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkelig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdsband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.
----------------------	---

De Blauwwang Rosella. (*Platycercus adscitus adscitus*).

Algemene Informatie:

Hoewel de naam doet vermoeden dat deze rosella een blauwe wang vertoont, zien we dat deze maar voor de helft violetblauw is aan de onderzijde en wit aan de bovenzijde.

Binnen de blauwwangrosella's bestaat er een grote variatiebreedte vooral qua borstkleur. Dit heeft vooral als oorzaak, dat, zowel in de vrije natuur als bij kwekers, de blauwwangrosella, waarvan de verspreidingsgebieden in de vrije natuur elkaar overlappen, veelvuldig is gekruist met de bleekkoprosella, een ondersoort van de blauwwangrosella.

In een historisch museum van Australië liggen 16 verschillende balgen opgeslagen, die alle verschillend van kleur, tekening en formaat zijn. Alle balgen tonen wel een bleke kopkleur, maar er zijn blauwwangrosella's die ofwel geheel geel op de borst en buik zijn waarbij de wang volledig violetblauw is, ofwel volledig geel zijn met half violet blauwe wang, ofwel, als het andere uiterste, een geheel blauw violette borst/buikkleur hebben en een drie vierden blauwe wang.

P.a.adscitus - blauwwangrosella.

Duits: Blauwangen Rosella /Nördlicher Blasskopf Rosella.

Engels: Bleu cheeked Rosella /Northern Pale-Headed Rosella.

Frans: Rosella á tête pâle du nord.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Adscitus: geadopteerd, nieuw.

Ondersoorten:

Blauwwangrosella,

Platycercus adscitus adscitus, heeft als verspreidingsgebied het noordoosten van Australië (Cape York), in meer (sub) tropische regenwouden, waar ze meer in de open gebieden met verspreide bomen en struiken voorkomen in de omgeving van water.

Bleekkoprosella,

Platycercus adscitus palliceps, heeft als verspreidingsgebied het noordoosten van New South Wales, tot aan Cape York. Vooral vanaf Cairns zien we velerlei tussenvormen. De bleekkoprosella zien we meer in droger en minder warm gebied, maar qua biotoop een gelijkwaardig terrein als de blauwwangrosella.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Van de blauwwangrosella zijn tot zover op dit moment bekend is, geen mutaties ontstaan.

Fysieke standaard:

Formaat:

De blauwwangrosella is 30 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale blauwwangrosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel en is iets slanker dan de bleekkoprosella. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van

opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is, in gesloten toestand, plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en moet wel passen bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel er rekening mee houden dat binnen dezelfde soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn loopt vloeiend door in de nek.

Houding:

De houding van de blauwwangrosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn, maar heeft niet een echte poseerhouding. De vleugels dienen strak langs het lichaam gedragen te worden en de vleugelpennen rusten op de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig zijn, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed is glanzend, strak en wordt aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de wildkleur blauwwangrosella zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Zoomtekening op de borst en keel: Op de borst en keel is een vage smalle grijze omzoming waarneembaar.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een donker blauw violette kleur, die naar aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en een gedeelte van de handpennen.

- Omzoming van het rug- en vleugeldek: De omzoming van het rug- en vleugeldek is bleek geelgroen van kleur en bevindt zich rond de prominente kern, die zwart van kleur is.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle violetblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: Onderkant staart violetblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen aan het uiteinde een witte omzoming laten zien.

De kleurstandaard: Blauwwangrosella: beide geslachten

Kleurslag:	Wildkleur.
Kleur:	
Bovenschedel en oorstreek:	Wit met bleekgele waas.
Borst, buik en aars:	De kin is violetblauw, samen met de kropstreek en het bovenste gedeelte van de borst alsmede de flanken zijn bleekgeel met blauwe doorschijn. De buikkleur loopt vanaf de borstkleur over in diep kobaltblauw.
Onderstaartdekveren:	Rood.
Onderrug en stuit:	Groenachtig/blauw.
Bovenstaartdekveren:	Blauwachtig bleekgeel.
Onderstaartdekveren:	Rood.
Snavel:	Lichtgrijs, de ondersnavel iets donkerder.
Poten:	Zwartgrijs.
Nagels:	Grijszwart.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Keel/wangen:	Bovenzijde wit, onderzijde violetblauw, niet strak afgelijnd.
Oogring:	Onbevederd.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw.
Achterkop:	Wit met bleekgele waas.
Nek, mantel en vleugeldek:	Geel met iets zwarte zoom in nek, vanaf de nek en in de mantel, vleugeldek is de zoom geel groenachtig/blauw rond een zwarte kern.
Vleugelpennen:	Violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.
Middelste staartpennen:	Donkergroen met violetblauw.
Onderstaart:	Licht violetblauw met aan het uiteinde een witte omzoming.

Keur technische aanwijzingen: blauwwangrosella: beide geslachten

Wildkleur:	<p>Algemeen: De blauwwangrosella is iets smaller van model dan de bleekkoprosella, maar mag geen iele indruk maken. De blauwwangrosella zien we nog maar zelden op een tentoonstelling. Bij de algemene informatie is al uitvoerig omschreven dat er grote variatie binnen deze groep aanwezig kan zijn.</p> <p>Kleur: Door de bastaardering met de bleekkoprosella moeten we er op letten dat de borst/buikkleur niet éénkleurig egaal van kleur is. De borstkleur is naar buiten toe bleekgeel met blauwe doorschijn, de buikkleur is violetachtigblauw. Indien dit niet het geval is wordt dit beoordeeld als een kleur fout. Blauwwangrosella's met een gele borstkleur genieten de voorkeur boven een violet blauwe borst. Het mag niet zo zijn dat een violet blauwe borstkleur zwaar wordt bestraft. Ook de kopkleur is bleker geel dan bij de bleekkoprosella.</p> <p>Tekening: Door de bastaardering met de bleekkoprosella moeten we er vooral op letten dat de kleur op het dek geen gele omzoming krijgt, zoals bij de bleekkoprosella, maar bleek geelgroen. Indien dit wel geval is en de omzoming dus geel is, wordt dit bestraft bij tekening. De zwarte tekening velden zijn diep/egaal en strak afgelijnd. De wang vlek is vanaf de onderzijde minimaal voor de helft violetblauw, maar laat nog altijd een wit gedeelte aan de bovenzijde van de wangen zien. Jonge blauwwangrosella's laten vaak nog rode veertjes zien boven op de kop. Ook dit is een tekening fout.</p>
-------------------	---

De Bleekkop Rosella. (*Platycercus adscitus palliceps*)

Bleekkoprosella (*Platycercus adscitus palliceps*)

Algemene Informatie:

Binnen de bleekkoprosella's bestaat er een grote variatie in borstkleur. Dit omdat zowel in de vrije natuur als bij kwekers de blauwwangrosella veelvuldig is gekruist met de bleekkoprosella, een ondersoort van de blauwwangrosella. In de vrije natuur overlappen de verspreidingsgebieden elkaar. De blauwwangrosella is over het algemeen iets kleiner van formaat, dan de bleekkoprosella. Beide moeten wel een breed/robuust model tonen wat rosella eigen is.

P.a.palliceps - bleekkoprosella.

Duits: Blasskopf Rosella.

Engels: Mealy Rosella/Pale-Headed Rosella.

Frans: Rosella à tête pâle.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Adscitus: Geadopteerd, nieuw.

Palliceps: Bleke kop.

Ondersoorten:

Platycercus adscitus adscitus - blauwwangrosella is de nominaatvorm en komt voor in het noordoosten van Australië. Het leefgebied beperkt zich tot het schiereiland Kaap York.

Platycercus adscitus palliceps – bleekkoprosella is de ondersoort en heeft zijn verspreidingsgebied ten zuiden hiervan in het noordelijke en oostelijk deel van Queensland, zuidelijk van Cairns en de Mitchellrivier tot noordelijke Nieuw Zuid-Wales. In het overgangsgebied komen tussenvormen voor.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er vijf mutaties ontstaan bij de bleekkoprosella. Dit zijn cinnamon, pastel (Deze mutaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt) blauw, SL ino en dominant bont. Van de laatste drie mutaties wordt een herkenningsschrijving opgenomen.

Fysieke standaard:

Formaat:

De bleekkoprosella is 32 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale bleekkoprosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en past bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Wel dient er rekening mee gehouden te worden dat binnen de soort ook de nodige

variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht. De schedellijn verloopt vloeiend in de nek.

Houding:

De houding van de bleekkoprosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding is het lichaam geheel vrij van de stok. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen en de vleugelpennen rusten op de vleugeldekveren.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie komt nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed is glanzend, strak en wordt aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de wildkleur bleekkoprosella zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een blauw violette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren.
- Omzoming van het rug- en vleugeldek: Rond de prominente kern van de veer, die zwart van kleur is, bevindt zich een brede gele omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onderkant staart is hemelsblauw, waarbij de trapsgewijs korter wordende staartpennen omzoomd zijn door een witte rand.

**De kleurstandaard:
De Bleekkop Rosella beide geslachten**

Kleurslag:	Wildkleur.	Cinnamon.	Pastel.
Kleur			
Bovenschedel, oorstreek en achterkop	Lichtgeel.	Lichtgeel.	Lichtgeel.
Borst, buik, anaalstreek en broek	Bovenborst geel met blauwe waas Onderborst Blauw geel bewaasd , op de buik iets donkerder.	, Bovenborst geel met blauwe waas Onderborst Blauw geel bewaasd , op de buik iets donkerder.	Bovenborst geel met blauwe waas Onderborst Blauw geel bewaasd , op de buik iets donkerder
Onderrug en stuit:	Blauwgrijs.	Blauwgrijs.	
Onderstaartdekveren:	Rood.	Rood.	Rood.
Bovenstaartdekveren:	Blauwgroen.	Blauwgroen.	Geelgroen.
Snavel:	Lichtgrijs ondersnavel grijs	Hoorinkleurig.	Zeer lichtgrijs, ondersnavel lichtgrijs
Poten:	Zwartgrijs.	Bruingrijs.	Grijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Donkergrijs.
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:			
Keel/wangen	Wit.	Wit.	Wit.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schouderplek:	Zwart.	Bruin.	Opgebleekt grijs.
Vleugelbocht:	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Violetblauw, overgaand in licht violetblauw	Opgebleekt violetblauw, overgaand in licht violetblauw.
Nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met een brede gele omzoming.	Bruin met een brede gele omzoming.	Grijs met een brede gele omzoming.
Vleugelpennen:	Violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.	Zacht violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag.	Licht violet, bij de slagpennen alleen de buitenvlag, m.u.v. de toppen, alles met een smalle lichte zoom op de buitenvlag
Middelste staartpennen:	Violetblauw met zwart.	Zacht violetblauw met bruin	Opgebleekt violetblauw met grijs
Overige staartpennen en onderzijde:	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.	Violet blauw, onderzijde middelste pennen zwart, overige licht violetblauw.	Opgebleekt violet blauw, onderzijde middelste pennen grijs, overige licht violetblauw.
Onderstaart:	Donkere schacht en een lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Bruine schacht en een lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Grijze schacht en een lichte smalle zoom op buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen, onderzijde grijs aan basis

Keur technische aanwijzingen: bleekkoprosella: beide geslachten

Wildkleur	<p>Algemeen: Een bleekkoprosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en de nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De bleekkoprosella is iets forser van formaat en breder van model dan de blauwwangrosella.</p> <p>Kleur: De bleekkoprosella moet een egaal lichtgele kop bezitten, zonder rode veertjes. Dit is dan namelijk een jonge vogel, die nog niet volledig op kleur is. De borst- en buikkleur zijn egaal van kleur.. De mantel/vleugelomzoming is diep geel. Ten aanzien van de borst- en buikkleur moeten we de nodige soepelheid betrachten, omdat die vaak een vlekkerige indruk geeft.</p> <p>Tekening: De zwarte vleugel- en manteltekening is diep en egaal zwart en scherp afgelijnd. De mantel- en vleugelomzoming is diep geel. Regelmatig zien we dat de omzoming wat dicht gaat vloeien, wat niet toegestaan is. De gehele wang is wit en aan de achterzijde overgaan in diep geel. De wang is strak afgelijnd, zonder dat er een blauwe zone ontstaat, die een inkeping in de kop gaat vormen. Poppen voldoen qua kleur en tekening aan dezelfde eisen van de mannen. Toch zijn ze vaak iets minder diep van kleur en tekening.</p>
Cinnamon	<p>Algemeen: De cinnamon mutatie zorgt er voor dat geen zwarte maar bruine eumelanine gevormd wordt. De cinnamon mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. Door de cinnamon mutatie zijn de blauw/violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Ook de lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is in plaats van zwart. Dit veroorzaakt een helderder borst- en buikkleur. De bleekkoprosella bezit een egaal lichtgele kop, zonder rode veertjes. Jonge vogels, die nog niet volledig op kleur zijn hebben vaak deze rode veertjes op de kop is een kleurfout. De borst- en buikkleur zijn egaal van kleur. Deze kleur kan van zeegroen tot diep blauw gaan. De poot- en nagelkleur zijn ook opvallend lichter. De pootkleur is bruingrijs en de nagels bruin in plaats van zwart.</p> <p>Tekening: De tekening van de cinnamon bleekkoprosella voldoet aan dezelfde eisen, als bij de wildkleur. Alleen zijn de zwarte tekening velden nu uitgekleurd naar donkerbruin. De mantel- en vleugelomzoming toont een duidelijk diepe gele omzoming.tonen.</p>

Pastel	<p>Algemeen: De pastel mutatie is midden jaren negentig ontstaan in België. Pastel vererft autosomaal recessief. Algemeen is dat bij pastel alleen het eumelanine gereduceerd wordt en het psittacine niet aangetast wordt. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Pastel zorgt ervoor dat alle zwarte veervelden nu grijs zijn. Doordat het zwarte eumelanine en de blauwstructuur zijn gereduceerd, zal het ideaalbeeld zijn, dat we nog in de gehele borst/buik een nog licht zeegroene kleur waarnemen. Vaak zien we echter dat vooral de boven borst overwegend geel van kleur is. Voorlopig gaan we hier soepel mee om, maar de egaalste zeegroene vogel heeft wel de voorkeur. Ook de pastel bleekkoprosella moet een egaal lichtgele kop bezitten, zonder rode veertjes. Dit is dan namelijk een jonge vogel, die nog niet volledig op kleur is.</p> <p>Tekening: De kern van de mantel/vleugeltekening is nog duidelijk grijs van kleur en goed waarneembaar en mag niet dicht vloeien. Ook de schoudervlek moet nog waarneembaar zijn. De mantel/vleugelomzoming toont een duidelijk diepe gele omzoming. Verder wordt aan dezelfde eisen voldaan als bij de wildkleur.</p>
---------------	---

Herkenningbeschrijving van de mutaties.

SL ino	<p>De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. De SL ino bleekkoprosella is een helder goudgele vogel, met een witte keel, wangen en vleugelbochten, een bleek gele buik en rode onderstaartdekveren. Alle veervelden, die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de ino bleekkoprosella wit.</p>
Dominant bont	<p>Dominant bont vererft autosomaal incompleet dominant. Deze mutatie kan zowel enkel als dubbelfactorig aanwezig zijn. Een bontpercentage tussen 30 en 70 % wordt verlangd en een symmetrisch verloop moet hebben. Bij dominant bont bleekkoprosella begint het bontpatroon altijd in de buitenste slagpennen, zodat die altijd ongepigmenteerd zijn. Snavel, poten en nagels zijn eenkleurig.</p> <p>Het bont patroon heeft een symmetrisch verloop en mag niet vlekkelig overkomen. De rode voorhoofdsband kan ook bont zijn, maar moet inbegrepen worden in het percentage bont. Ook kennen we een bontpatroon dat zich beperkt tot de slagpennen, ook wel witvleugel genoemd. Het bontpatroon dient een symmetrisch verloop te hebben en mag niet vlekkelig overkomen. Er kan bontvorming op poten, nagels en snavel optreden, De voorkeur gaat uit naar een egale kleur. Ook in de wangvlekken en de rode voorhoofdsband kan het bont zich manifesteren. De voorkeur gaat uit naar een egale kleur.</p>

Brownrosella (*Platycercus venustus*)

Algemene Informatie:

De Brownrosella dankt zijn naam aan zijn ontdekker, de Engelse botanicus Robert Brown, die begin 1800 de kusten van Australië verkende. In Australië zelf wordt hij Northern Rosella genoemd, naar het gebied, waar hij als enige rosella soort zijn verspreidingsgebied heeft.

In de vrije natuur, kom je ze zelden tegen, mogelijk door het nomadische gedrag. Ze blijven niet op een vaste plaats, maar trekken rond. Hun biotoop bestaat uit open bosgebied, nabij rivieren en waterlopen. Ze leven paarsgewijs of in kleine groepen van zes tot acht vogels en leiden een nomaden bestaan.

Het voedsel is gelijk aan dat van andere rosella's. Alleen nemen ze meer insecten en larven tot zich, zoals kevers en maden.

Het broeden gebeurt in een holte van bomen en het legsel is kleiner dan bij andere rosella soorten; twee tot vijf witte eieren. De broedtijd en het verdere verloop zijn wel gelijk aan dat van andere rosella soorten.

Er is nauwelijks verschil tussen man en pop. Poppen hebben wel vaak een iets minder afgeplatte kop en deze is iets minder diep van ko kleur, maar dit gaat niet altijd op.

P.venustus - Brownrosella.

Duits: Brownsittich/Nordlicher Brown Rosella.

Engels: Browns Parrakeet/Northern Browns Rosella.

Frans: Rosella Browns du nord.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

venustus: Naar Venus, de Romeinse godin van de liefde.

Brown: Ontdekt door Robert Brown (1753-1858).

Ondersoorten:

Van de Brownrosella worden geen ondersoorten onderscheiden.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Er komen, voorzover op dit moment bekend, geen mutaties voor.

Fysieke standaard:

Formaat:

De Brownrosella man is 28 tot 30 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart.

De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Brownrosella is een slanke, maar wel goed geproportioneerde vogel.

De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn.

Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De

hals en de nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond.

De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en past wel bij het postuur.

Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en

ronder. Er rekening mee houden dat binnen de soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitend geeft over het geslacht.

Houding:

De houding van de Brownsrosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding dient het lichaam geheel vrij van de stok te zijn. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen te worden en sluiten, zonder te kruisen, juist boven de stuit.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk, zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed wordt glanzend, strak en aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de wildkleur Brownrosella zijn:

- Keel: De keeltekening wordt gevormd door witte bevedering, die vanaf de snavelinzet vlak onder het oog, tot iets onder de snavel eindigt. Onder deze witte tekening bevindt zich een violetachtige blauwe keelband.
- Wangen: De tekening van de wangen wordt samen met de keeltekening gevormd, zoals hierboven beschreven.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Zoomtekening op de borst: Op de bleek gele borstkleur bevindt zich rond elke veer een smalle zwarte omzoming.
- Schoudervlek: De schoudervlek boven de blauwe vleugelbocht loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekveren.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een donker violetblauwe kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren en handpennen.
- Omzoming van het rug- en vleugeldekk: De brede omzoming is bleek geel van kleur, deze wordt gevormd rond de prominente kern, die zwart van kleur is.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen zijn zwart met een smalle donker gele buitenvlag.
- Onderstaart: De onderstaart is licht violetblauw van kleur met trapsgewijs korter wordende staartpennen, met witte punten.

De kleurstandaard:**De Brownrosella beide geslachten**

Kleurslag:	Wildkleur.
Kleur	
Bovenschedel, oorstreek en achterkop	Zwart..
Borst, buik, anaalstreek en broek	Bleekgeel..
Onderrug en stuit, bovenstaartdekveren	Bleekgeel..
Onderstaartdekveren:	Rood.
Snavel:	Lichtgrijs, de ondersnavel iets donkerder grijs.
Poten:	Lichtgrijs..
Nagels:	Grijs..
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.
Tekening:	
Keel/wangen	Wit, aan onderzijde violet blauwe rand..
Omzoming borst, onderlijf, onderrug en stuit:	Elke veer toont een duidelijk doch zeer smalle zwarte zoom die een regelmatig verloop heeft en richting aarsstreek steeds fijner wordt.
Oogring:	Onbevederd.
Schoudervlek:	Zwart.
Vleugelbocht:	Violetblauw
Nek, mantel en vleugeldek:	Zwart met een brede bleek gele omzoming. Richting zijkant van de mantel wordt de zwarte veerkern steeds minder uitgebreid, waardoor een prominente bleekgele mantel zijde ontstaat.
Vleugelpennen:	Zwart, de slagpennen zijn zwart met een violet kleurige buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle bleek gele zoom.
Middelste staartpennen:	Grijs, overgaand in violetblauw en zwart aan toppen.
Overige staartpennen en onderzijde:	Violet blauw, aan basis overgaand in wit met donkere schacht. De onderzijde middelste pennen donkergrijs, de overige witgrijs met violette waas.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.

Keur technische aanwijzingen: Brownrosella: beide geslachten

Wildkleur:	<p>Algemeen: De Brownrosella is de minst gehouden rosella soort en men ziet ze daardoor ook weinig op tentoonstellingen. Ondanks zijn kleinere formaat en slanke model, is het een vogel die goed vol van model en vorm is. De pop van de Brownrosella is over het algemeen iets kleiner van formaat. De kopvorm is wel wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Omdat er geen mutaties bekend zijn wordt de Brownrosella voornamelijk op conditie, kleur en tekening gekeurd.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur is bleekgeel. Meestal ziet men in de buik een iets rode waas. Deze is ongewenst en wordt, al naar gelang de ernst van de fout, bestraft bij kleur. Vooralsnog kan hier met enige inschikkelijkheid over geoordeeld worden. Echter een vogel zonder rood in de buik geniet de voorkeur. De kop is egaal zwart. Dit zwart is niet diep, maar meer zwartgrijs. De aarsbevedering is helder rood, zonder omzoming.</p> <p>Tekening: De kop/nekkeur toont een overgang van een zwarte achterkop naar een zwarte kern met bleekgele omzoming van nek en mantel. De schubomzoming is zowel op de mantel, als de borst duidelijk waarneembaar, doch zeer fijn en mag niet dicht vloeien. De keel en de wangen zijn duidelijk strak afgelijnd, wit met een violetblauwe rand aan de onderzijde. Op het vleugeldek zien we twee banen met zwarte tekening met bleekgele omzoming, terwijl er zich naast de schouder-vlek, naar het getekende gedeelte, een bleekgele ongetekende strook van ongeveer 1 a 1½ cm bevindt.</p>
-------------------	---

Stanleyrosella (*Platycercus icterotis icterotis*)

Algemene Informatie:

De biotoop waarin de Stanleyrosella leeft bestaat uit licht open bosgebied, bomen/struiken rond graanvelden, boomgaarden en grasland, in vooral natte gedeeltes. De Stanleyrosella past zich gemakkelijk aan en is vrij algemeen en kan als cultuurvogel beschouwd worden. Ze leven vooral paarsgewijs of in kleine families. Van alle rosella's zijn ze het minst agressief. De voeding is gelijk aan deze van de andere rosella's. Wel hebben ze voorkeur voor kruiden. Het broedproces vindt plaats in holtes van bomen, waar ze vier tot zeven witte eieren leggen die na 19 tot 20 dagen uitkomen. Verder gelijk aan andere rosella's.

Helaas zijn in avicultuur de ondersoorten, *Platycercus iceterotis iceterotis*, met groene omzoming en *Platycercus iceterotis xanthogenys*, met rode omzoming met elkaar gekruist. Hierdoor komen we de zuivere vormen nog zelden tegen. In de standaard wordt uitgegaan van de nominaatvorm met de groene omzoming. Daar er echter kwekers zijn die intensief proberen de ondersoort met de rode omzoming te kweken, is van deze wildkleur met rode omzoming een omschrijving gemaakt. Echter waar mutatie en mutatiecombinaties zijn omschreven wordt in deze standaard altijd uitgegaan van de nominaatvorm met groene omzoming.

De Stanleyrosella is de enige rosella soort met duidelijk geslachtsverschil. Poppen zijn veel doffer en groener van kleur dan de mannen en ook de wang vlek bij een pop is veel kleiner. Ondanks dit verschil is besloten enkel de mannen in de standaard te beschrijven. De mannen zijn dan ook de meest geschikte tentoonstellingsvogels.

P.i.icterotis - Stanleyrosella.

Duits: Stanleysittich/Westlicher Stanley Rosella.

Engels: Stanley Parrakeet/Western Stanley Rosella.

Frans: Rosella Stanley d'ouest.

P.i.xanthogenys - In oude Nederlandse boeken ook wel Salvador's rosella genoemd.

Duits: Salvador 's Rosella.

Engels: Salvador's Rosella.

Frans: Rosella de Salvador.

Verklaring wetenschappelijke naam:

Platycercus: Platte of brede staart.

Icterotis: Geel oor.

Xanthogenys: Gele wang.

Stanley: Edward Smith Stanley, de dertiende graaf van Derby (1775-1851) en verzamelaar van dieren en vogels.

Ondersoorten:

(*Platycercus icterotis icterostis*)

= groene variatie. Het verspreidingsgebied van de Stanleyrosella is alleen in het uiterste zuidwesten van Australië, in de omgeving van Perth, langs de kust. Verder komen er in deze streken geen andere rosella soorten voor.

(*Platycercus icterotis xanthogenys*)

= rode variatie, ondersoort, die meer in het binnenland zijn verspreidingsgebied heeft. Het verschil met de groene is dat bij deze ondersoort de mantelkleur rood is in plaats van groen, de wangkleur bleker geel en de stuitkleur grijsgroen, die bij de groene variatie groen is.

Erfelijkheid en veerstructuur:

Voorzover bekend zijn er acht mutaties ontstaan bij de Stanleyrosella. Dit zijn cinnamon, blauw, pastel en opaline. Deze mutaties en enkele mutatiecombinaties van deze mutaties worden in deze standaard volledig uitgewerkt. Daarnaast kennen we ook turquoise, bronze fallow, donkerfactor en geslachtsgebonden (SL) ino. Van deze laatste mutaties wordt een herkenningsoverzicht opgenomen.

Fysieke standaard:**Formaat:**

De Stanleyrosella is 27 tot 28 cm lang, gemeten tussen de punt van de snavel en het uiteinde van de staart. De staart bepaalt ongeveer 40% van de totale lengte.

Model:

Een ideale Stanleyrosella is een robuuste en goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt, vanuit de nek tot aan de punt van de staart, een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de romplengte. De staart is in gesloten toestand plat en aan de uiteinden afgerond. De grootte van de kop is in verhouding met het lichaam en past wel bij het postuur. Bij de mannen is de kop breder en meer afgeplat, bij de poppen wat kleiner en ronder. Er rekening mee houden dat binnen de soort ook de nodige variatiebreedte voorkomt, zodat het kopmodel niet altijd uitsluitsel geeft over het geslacht.

Houding:

De houding van de Stanleyrosella getuigt van een zekere vrijmoedigheid en levenslust. Angstige en zieke vogels tonen geen goede houding. Bij een goede houding is het lichaam geheel vrij van de stok. De vleugels worden strak langs het lichaam gedragen en de vleugelpennen rusten op de vleugeldekken.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Een vogel zonder een goede conditie kan nooit voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen. De vogel geeft een gezonde en levendige indruk zonder verminkingen of andere gebreken. Het oog is helder en het verenkleed is rein en ongeschonden en voorzien van een natuurlijke glans.

Poten:

De poten zijn recht en stevig, zonder verruwingen of vergroeiingen. De tenen, waarvan twee naar voren en twee naar achteren, omklemmen op een natuurlijke wijze stevig de stok. Elke teen is voorzien van een natuurlijk gekromde nagel.

Snavel:

Klein, kort en vrij zwaar kegelvormige snavel. Onder- en bovensnavel sluiten goed op elkaar en zijn onbeschadigd. Bij de man is de snavel wat breder dan bij de pop.

Bevedering:

Het onbeschadigde verenkleed is glanzend en strak en wordt aaneengesloten gedragen. De onderzijde van de staart loopt mooi trapsgewijs omlaag.

Het tekening patroon:

De tekening onderdelen van de wildkleur Stanleyrosella zijn:

- Keel: De keeltekening begint onder de snavel en vormt samen met de wangen één geheel, dat prominent aanwezig is.
- Wangen: De wangen beginnen naast de snavelinzet en lopen vlak onder het oog door tot net achter het oog en vormen samen met de keeltekening een tekening vlak.
- Oogring: De oogring wordt gevormd door een smalle onbevederde ring rond het oog.
- Schoudervlek: De schoudervlek begint net boven de blauwe vleugelbocht en loopt naar achteren tot ongeveer halverwege de vleugel en wordt gevormd door de kleine vleugeldekken.
- Vleugelbocht: De tekening van de vleugelbocht wordt gevormd door een bleek blauw violette kleur, die aan de buitenste rand het donkerst is en gevormd wordt door de buitenste dekveren.
- Omzoming van het rug- en vleugeldekk: Rond de prominente zwarte kern van de veer bevindt zich een brede omzoming.
- Vleugelpennen: De vleugelpennen hebben een smalle donkerblauwe buitenvlag.
- Onderstaart: De onder staartveren, die trapsgewijs korter worden, zijn omzoomd door een witte rand.

**De kleurstandaard :
De Stanleyrosella: beide geslachten**

Kleurslag:	Wildkleur met groene omzoming..	Cinnamon.	Pastel.	Blauw.
Kleur				
Bovenschedel, oor- streek, achterkop en nek	diep rood..	Diep rood	Diep rood	Egaal grijsachtig wit.
Borst, buik , anaal- streek broek,	diep rood.	Diep rood	Diep rood.	Egaal grijsachtig wit.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Groen..	Groen, iets lichter dan de wildkleur.	Licht groen.	Blauw
Snavel:	Licht grijs.	Licht beige..	Zeer licht grijs.	Licht grijs.
Poten:	Donkergrijs..	Vleeskleurig..	Donker vleeskleurig..	Donkergrijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Grijs.	Zwart
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:				
Keel/wangen	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een intens rood streepje.	Geel. Bij snavelinzet wit en onder het oog een rood streepje.	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een helder rood streepje.	Wit. Onder het oog een grijsachtig wit streepje.
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog..	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin..	grijs.	Zwart
Vleugelbocht:	Diep violetblauw, overgaand in blauw- groen	Violetblauw, overgaand in blauwgroen	Violetblauw, overgaand in licht blauw- groen	Diep violetblauw, overgaand in diep blauw
mantel en vleugeldek:	Zwart met brede donker groene zoom..	Donkerbruin met brede groene zoom	Grijs met brede helder groene zoom	Zwart met brede blauw zoom
Vleugelpennen:	Zwart,. De slagpennen zijn zwart met een diep violette buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle donker groene zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een violette buitenvlag die naar de topdonker bruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle groene zoom.	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht blauwgroen buitenvlag die naar de top grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle helder groene zoom.	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een violet blauwe buitenvlag die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle blauwe zoom.
Middelste staartpennen:	Groen, overgaand in violetblauw, zwart aan toppen.	Groen, iets lichter dan de wildkleur, overgaand in licht violetblauw en bruin aan toppen	Groen, overgaand in violetblauw, grijs aan de toppen.	Blauw, overgaand in violetblauw en zwart aan toppen.
Overige staartpennen en onderzijde:	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.	Violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met bruine schacht. Onderzijde bleek violet.	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet .	Donker violet blauw aan de basis overgaand in iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan toppen.

Keur technische aanwijzingen: Stanleyrosella

Wildkleur, (Nominaatvorm met groene omzoming)	<p>Algemeen: De wildkleur Stanleyrosella met groene omzoming is goed geproportioneerde vogel. De ruglijn vormt vanuit de nek tot aan de punt van de staart een bijna rechte lijn. Van voren gezien is de borst breed en van opzij gezien harmonisch gebogen. De hals en nek zijn kort en breed. De staartlengte is nagenoeg gelijk aan de lichaamslengte. De pop van de Stanleyrosella is over het algemeen iets kleiner van formaat, het model moet wel een brede indruk geven. De kopvorm is wat kleiner/smaller en minder afgeplat dan bij de man en ook de snavelvorm is wat smaller bij de inplant. Door het verschil tussen man en pop is de man de meer geschikte tentoonstellingsvogel. De wangen van de man zijn intensiever geel, zonder rode bijkleur. Ook de rode lichaamskleur is bij de man intensiever en helderder dan bij de pop.</p> <p>Kleur: De wildkleur Stanleyrosella met de groene omzoming is intensiever rood van kleur en mag niet vlekkelig overkomen. Wanneer een Stanleyrosella niet goed of volledig in zijn bevedering zit, wordt de zwart/grijze onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkerige indruk geeft. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit. Dit is een kleur fout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik//borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur. Regelmatig komt men vogels tegen met een aanzet tot omzoming op de borst, buik en aarsbevedering. Dit is niet gewenst en wordt aangemerkt als een kleur fout.</p> <p>Tekening: Omdat de wildkleur Stanleyrosella met de groene omzoming intensiever van kleur is en de kwekers in het verleden de rode omzoming op het rugdek van de rode Stanleyrosella mooier vonden, zijn deze twee vormen veel door elkaar gekweekt, om op deze manier een diep gekleurde Stanleyrosella te verkrijgen met rode omzoming. Het resultaat is dat we nu vaak een mantelomzoming zien, die zowel groen als rood is. Dit is een duidelijke fout en wijzen hierop om vervolgens, al naar gelang de ernst van de fout, te straffen. De zwarte vleugel- en manteltekening zijn diep egaal zwart en scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming, wat dicht vloeit. Dit is dan een tekening fout. De mantelomzoming is donkergroen. De stuitkleur is groen. De wangkleur van de man is geel, die egaal is zonder rode veertjes en die strak afgetekend is. Poppen hebben veelal een kleinere wang vlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wang vlek geniet de voorkeur.</p>
--	--

Cinnamon	<p>Algemeen: De cinnamon mutatie zorgt er voor dat de zwarte veervelden bruin kleuren. Cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. Ook de rode lichaamskleur is iets helderder van kleur. Dit komt omdat nu ook de onderdons bevedering bruin van kleur is en dit een heldere rode kleur geeft. Door de cinnamon mutatie zijn de blauw/violette veervelden zachter van kleur dan bij de wildkleur. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Van de cinnamon mutatie is algemeen gekend dat deze gevoelig is voor direct zonlicht, waardoor de bruine veervelden opbleken en vaak vlekkelig van kleur worden. Dit is een duidelijke kleur- of tekening fout. De poot- en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels zijn bruin in plaats van zwart. Ook ziet men vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit. Dit is een kleur fout. Poppen zijn wat doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet de voorkeur.</p> <p>Tekening: De donkerbruine vleugel- en manteltekening is diep egaal bruin en scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming dicht vloeit. Dit is een tekening fout. De mantelomzoming is groen, de stuitkleur is groen. De wangkleur van de man is geel, die egaal is zonder rode veertjes en strak afgetekend is. Poppen hebben veelal een kleinere wang vlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wang vlek geniet de voorkeur.</p>
Pastel	<p>Algemeen: De pastel mutatie bij de Stanleyrosella vererft autosomaal recessief. Bij de pastel mutant zijn de zwarte veervelden grijs van kleur. Het ideale is als de zwarte veervelden voor ongeveer 50% zijn gereduceerd. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: We zien vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit. Dit is dan een kleur fout. Poppen zijn wat doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet de voorkeur.</p> <p>Tekening: Het is moeilijk om alle grijze tekeningvelden egaal gereduceerd te bekomen. Hiermee gaat men dan ook met enige soepelheid om. Uiteraard geniet de egaalste de voorkeur. Vooral in de slagpennen zien we dat de reductie een verloop heeft en de toppen vaak donkerder van kleur zijn dan de rest van de pennen. Dit is toegestaan, mits niet erg storend. De grijze vleugel- en manteltekening is diep egaal grijs en scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming, dicht gaat vloeien. Dit is een tekeningfout. De mantelomzoming is donkergroen. De wangkleur van de man is egaal geel, waarin zich geen rode veertjes mogen bevinden en strak afgetekend. Poppen hebben veelal een kleinere wang vlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren, maar de egaalste wang vlek geniet de voorkeur.</p>

<p>Blauw</p>	<p>Algemeen: De blauwmutatie is een autosomaal recessieve mutatie, waarbij het psittacine volledig uit de bevedering is verdwenen. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: Bij de blauwe Stanleyrosella is er geen psittacine meer aanwezig is. De voorzijde van de vogel wordt nu grijsachtig wit bij de man en donkerder grijs bij de pop. Bij de blauwe Stanleyrosella laat de borst- en buikkleur een egale grijze kleur zien, met omzoming, maar zonder blauw gekleurde veren. Deze blauwe veren zien we vaak bij eerstejaars vogels. Dit is een kleur fout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker blauw in de buik- en borstveren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p>Tekening: De blauwe Stanleyrosella laat in de mantel een zwarte kern zien met een blauwe omzoming. Wanneer deze omzoming grijs van kleur is, dan heeft men, wat niet gewenst is, de rode variatie gebruikt. We willen deze mutatie alleen in de groene variatie zien omwille van het contrast. De zwarte vleugel- en manteltekening is diep egaal zwart en scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming dicht vloeit. Dit is een tekening fout. De mantelomzoming is blauw. De wangkleur van de man is witgrijs, die egaal is zonder blauwe veertjes en strak afgetekend. Poppen hebben veelal een kleinere wang vlek die grijswit van kleur is. De egaalste wang vlek geniet de voorkeur. Mag geen randtekening laten zien in de wangvlek</p>
---------------------	---

**De kleurstandaard :
De Stanleyrosella: beide geslachten**

Kleurslag:	Opaline.	Opaline-cinnamon.	Pastel blauw.	Wildkleur met rode omzoming.
Kleur				P. i. xanthogenys
Bovenschedel, oor- streek, achterkop en nek	Diep rood.	Diep rood	Egaal zilverwit.	Egaal grijsachtig wit.
Borst, buik , anaal- streek, broek, onder- staartdekveren	Diep rood.	Diep rood	Egaal zilverwit.	Egaal grijsachtig wit.
Onderrug, stuit en bovenstaartdekveren	Diep rood.	Diep rood.	Licht blauw.	Grijsgroen.
Snavel:	Licht grijs.	Licht beige..	Lichtgrijs	Licht grijs.
Poten:	Donkergrijs..	Vleeskleurig..	Donker vleeskleurig..	Donkergrijs.
Nagels:	Zwart.	Bruin.	Grijs.	Zwart
Ogen:	Zwart, iris donkerbruin.	Donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin.	Zwart, iris donkerbruin
Tekening:				
Keel/wangen	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een intens rood streepje.	Geel. Bij snavelinzet wit en onder het oog een rood streepje.	Wit. Onder het oog een zilver wit streepje.	Geel. Bij de snavelinzet wit en onder het oog een intens rood streepje
Oogring:	Iets donkere bevedering, net voor het oog..	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.	Iets donkere bevedering, net voor het oog.
Schoudervlek:	Zwart.	Diep donkerbruin..	grijs.	Zwart
Vleugelbocht:	Diep violetblauw, overgaand in blauwgroen	Violetblauw, overgaand in blauwgroen	Violetblauw, overgaand in blauw	Diep violetblauw, overgaand in blauwgroen.
mantel en vleugeldek:	Zwart met brede helder rode zoom.	Donkerbruin met brede helder rode zoom.	Grijs met brede licht blauwe zoom.	Zwart met brede intens rode zoom.
Vleugelpennen:	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een diep violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleu- gelpennen tonen een smalle donker groene zoom.	Donkerbruin. De slagpennen zijn donkerbruin met een violette buitenvlag, die naar de top toe donker bruin wordt. De vleugelpennen tonen een smalle groene zoom	Grijs. De slagpennen zijn grijs met een licht violet blauwe buitenvlag, die naar de top toe grijs wordt. De vleugelpennen tonen een smalle licht blauwe zoom.	Zwart. De slagpennen zijn zwart met een diep violette buitenvlag, die naar de top toe zwart wordt. De vleugelpennen tonen een smalle donker intens rode zoom
Middelste staartpennen:	Groen, overgaand in violetblauw, zwart aan toppen.	Groen, iets lichter dan de wildkleur, overgaand in licht violetblauw en bruin aan toppen.	Licht blauw, overgaand in licht violetblauw en grijs aan toppen	Groen, overgaand in violetblauw, zwart aan toppen.
Overige staartpennen en onderzijde:	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet.	Violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met bruine schacht. Onderzijde bleek violet.	Violet blauw, aan de basis overgaand in iets lichter met donkere schacht. Onderzijde licht violet.	Donker violet blauw, aan de basis overgaand naar iets lichter met donkere schacht. Onderzijde violet
Onderstaart:	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Bruine schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.	Donkere schacht en lichte smalle zoom op de buitenvlag op de buitenste pennen. Alle pennen wit aan de toppen.

Keur technische aanwijzingen: Stanleyrosella

Opaline	<p>Algemeen: De opaline mutatie bij de Stanleyrosella vererft geslachtsgebonden recessief. Kenmerkend voor de opaline mutatie is het toenemen van het psittacine dat bij de Stanleyrosella vooral is waar te nemen in de stuit en bovenstaart dekveren, die ook rood zijn geworden. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De opaline Stanleyrosella is helderder rood van kleur en mag niet vlekkelig overkomen. De oorzaak hiervan is gelegen in het feit dat de onderdons als gevolg van de opaline mutatie niet zwart/grijs van kleur is, maar wit. Wanneer een Stanleyrosella niet goed of volledig in zijn bevedering zit, wordt de witte onderdons bevedering zichtbaar, wat een vlekkelige indruk geeft. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit. Dit is dan een kleur fout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p>Tekening: Bij de opaline mutant is de mantelomzoming helder rood en laat op het rugdek een V-vorm zien met een omzoming in dezelfde kleur als het lichaam. Naar de buitenzijde van de vleugels is de omzoming groen. De V-vorm loopt vanaf de bovenzijde van de schouderplekken en loopt vervolgens in een punt uit, ter hoogte van de stuit. Vaak zien we nog exemplaren, die naar deze punt toe een groene omzoming laten zien en hoewel we hier met enige soepelheid mee omgaan, streven we naar een geheel rode omzoming. De zwarte vleugel- en manteltekening moet diep en egaal zwart zijn en scherp afgelijnd. Regelmatig zien we dat de omzoming dicht gaat vloeien, dit is dan een tekening fout. De mantelomzoming is rood. De wangkleur van de man is geel en is strak afgelijnd en mag geen rode veertjes tonen. De opaline mutatie veroorzaakt een verstrooiing van het psittacine, zodat de gele wangen een rode psittacine laten zien. Hoewel we hier voorlopig soepel mee omgaan, blijven we toch streven naar geheel gele wangen. Poppen hebben veelal een kleinere wang vlek en de egaliteit hiervan is nogal moeilijk te realiseren. De egaalste wang vlek geniet wel de voorkeur.</p>
----------------	---

<p>Opaline-cinnamon</p>	<p>Algemeen: Opaline-cinnamon Stanleyrosella is een combinatie van opaline en cinnamon. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van opaline-cinnamon Stanleyrosella is egaal rood en wijkt hiermee dus duidelijk af van de opaline Stanleyrosella, waar de lichaamskleur intensiever rood is. De lichaamskleur van opaline-cinnamon Stanleyrosella is lichter dan die van de opaline. Deze helderheid gaat gepaard met een zuiver egaal gekleurde borst- en buikkleur, zonder omzoming. Ook zien we vaak bij eerstejaars vogels dat er nog hier en daar groen in het rood zit. Dit is dan een kleur fout. Poppen zijn doffer van kleur en tonen vaker groen in de buik/borst veren en op de kop. Bij poppen is dit enigszins toegestaan, maar de egaalste vogel geniet wel de voorkeur.</p> <p>Tekening: De wangen zijn zuiver geel en scherp afgelijnd. De brede egaal rode omzoming van de zwarte manteltekening mag geen groen tonen, zodat er in het rug- en vleugeldeksel nog een goede en scherpe tekening contrast is. De poot- en nagelkleur is ook opvallend lichter. De pootkleur is donkervleeskleurig en de nagels zijn duidelijk hoornkleurig in plaats van zwart.</p>
<p>Pastel blauw</p>	<p>Algemeen: De pastel blauwe Stanleyrosella is een mutatie combinatie van pastel en blauw. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur.</p> <p>Kleur: De lichaamskleur van de pastel blauwe Stanleyrosella is egaal zilver wit en wijkt hiermee dus duidelijk af van de blauwe Stanleyrosella, waarvan de lichaamskleur grijsachtig wit is. De lichaamskleur van de pastel blauwe Stanleyrosella is daardoor helderder dan die van de blauwe. Deze helderheid gaat gepaard met een zuiver egaal gekleurde borst en buikkleur, waarin geen grijze omzoming mag worden waargenomen.</p> <p>Tekening: De wangen zijn zuiver wit van kleur en strak afgetekend. De brede lichtblauwe omzoming met de grijze manteltekening is scherp afgetekend.</p>

<p>Wildkleur, ondersoort rode omzoming:</p>	<p>Algemeen: De rode Stanleyrosella is een ondersoort van de groene Stanleyrosella en wordt alleen in de wildkleur gevraagd. Geen mutaties. Opvallend is dat in de avicultuur er nauwelijks of geen poppen met een rode mantelomzoming worden waargenomen. Voor de overige algemene keur technische aanwijzingen wordt verwezen naar die van de wildkleur van de nominaatvorm met groene omzoming.</p> <p>Kleur: De keur technische aanwijzingen voor de kleur van deze wildkleur Stanleyrosella met rode omzoming komt overeen met die van de nominaatvorm met groene omzoming. De wangen zijn bij deze ondersoort minder uitgesproken geel. De onderrug en stuit vallen op door een meer grijsgroene kleur. Deze grijscomponent is kenmerkend en is dan ook duidelijk aanwezig.</p> <p>Tekening: Behoudens de kleur van de mantelomzoming, komen de keur technische aanwijzingen voor de tekeningaspecten overeen met die van de nominaatvorm met groene omzoming. Bij de beoordeling van de rode mantelomzoming wordt de vogel streng beoordeeld op een egaal en goed doorgekleurde rode kleur. Indien er een groene kleur in de rode mantelomzoming zichtbaar wordt, wat een ernstige tekening fout is, wordt nadrukkelijk hierop gewezen. Naargelang de ernst van de fout, wordt dit bestraft in de rubriek tekening.</p>
--	---

Herkeningsbeschrijving van de mutaties.

SL ino	De SL ino mutatie vererft geslachtsgebonden recessief. Het gevolg is, dat er geen eumelanine in de bevedering wordt afgezet. De SL ino Stanleyrosella is dan ook een helder diep rode vogel met witte wangen en vleugelbochten. Alle veervelden die normaal zwart gekleurd zijn, zijn bij de SL ino wit van kleur. De groene omzoming is nu geel.
Bronze fallow	De autosomaal recessief verervende bronze fallow mutatie zorgt ervoor dat de zwarte veervelden donkerbruin/-grijs en bruin/grijs kleuren. Bij fallow vogels is algemeen bekend dat deze gevoelig zijn voor direct zonlicht, waardoor de bruin/grijze veervelden opleken en vaak vlekkerig worden. Het gevolg van deze eumelanine reductie is ook dat de pootkleur lichter van kleur is dan die van de wildkleur. Deze kleur wordt waargenomen als vleeskleurig. Deze pootkleur is naast de rode ogen een goed onderscheid met de cinnamon Stanleyrosella.
Turquoise	De parblue mutaties vererven autosomaal recessief en zijn multiple allelen van het <i>b</i> -locus. Parblue staat voor een gedeeltelijke reductie van het psittacine. Bij blauw is al het psittacine gereduceerd. De turquoise mutatie kenmerkt zich door een sterkere reductie van het psittacine in het onderlichaam dan in het bovenlichaam. Bij de Stanleyrosella heeft de turquoise mutatie gevolgen voor de rode kleur. Deze wordt veel minder intens maar blijft nog wel altijd bestaan uit zuiver scharlaken rode kleur in de bevedering. Alleen de hoeveelheid is ten opzichte van de wildkleur sterk gereduceerd, waardoor er een zeer bleke scharlaken rode kleur ontstaat, die niet verward kan worden met oranje of roze. De groene kleur van de omzoming wordt zeegroen achtig van kleur.
Donkerfactor	De donkerfactor zorgt bij kromsnavelen voor een kleinere baarddoorsnede, waardoor de blauwstructuur minder tot zijn recht komt en daardoor een kleurverdieping krijgt. De donkerfactor vererft autosomaal dominant. Een vogel met één donkerfactor kenmerkt zich door een donkergroene in plaats van een groene kleur. Een vogel met twee donkerfactoren is olijfgroen van kleur. De rode en gele psittacine ondergaan geen verandering. Voor de Stanleyrosella heeft dit tot gevolg dat enkel de omzoming, de stuit en bovenstaart dekveren donkerder van kleur worden.